75STE JAARGANG No. 9714 VRIJDAG 10 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

EISENHOWER'S „STATE OF THE UNION"

Tijdperk van ruimtevaart eist DWINGENDE maatregelen

Probleem van V.S.: kracht van morgen verzekeren

Washington. — President Eisenhower heeft gisteren in het huis van afgevaardigden zijn met spanning tegemoet geziene rede over de toestand van de Unie uitgesproken, waarin hij het Amerikaanse volk heeft gevraagd om „opofferingen en een grote mate van begrip".

Zijn rede, die door radio en televisie direct werd uitgezonden, bevatte ook een oproep aan de Sowjet-Unie om met de Ver. Staten samen te werken bij het opruimen van de onnatuurlijke belemmeringen die de stroom van denken en wederzijds begrip tussen de beide volken blokkeren.

Eisenhower zette een „dwingend" program van acht punten uiteen dat hij nodig acht om het hoofd te kunnen bieden aan de uitnodiging van het tijdperk der ruimtevaart. Hij beval voor onderwijs en onderzoek een harmonisch program aan ter verbetering van de nationale hulpbronnen. Hiermee zou een investering van circa een miljard dollar verdeeld over vier jaar gemoeid zijn. Om de extra-uitgaven voor de nationale veiligheid te kunnen betalen moet het congres strenge maatstaven van voorrang aanleggen bij het beoordelen van de uitgaven op zowel burgerlijk als militair terrein.

De grotere uitgaven voor raketten, atoomschepen, atoomenergie, onderzoek en ontwikkeling, wetenschap en onderwijs, een wetenschappelijk reservefonds en verhoging van de soldij om de dienst aantrekkelijker te maken, zullen er toe leiden dat op de begroting voor 1959 circa vier miljard dollar meer zal worden uitgetrokken dan voor vergelijkbare uitgaven op de begroting van 1957.

Van alle werken van de vrede was volgens hem de ontwapening de belangrijkste. De wereld kan zich op dit punt geen stilstand permiteren. Men zal nooit het zoeken naar een basis voor overeenstemming mogen opgeven.

Een wapenstilstandsvoorstel moet om een belofte van succes in te houden, echter minstens een kenmerk hebben: betrouwbare middelen om te verzekeren dàt alle betrokkene zich aan de afspraak houden. „Ik zeg nogmaals tot alle volkeren, dat wij altijd bereid zijn, dichter bij een werkelijke vrede te komen". Deze kwestie vereist twee dingen van het Amerikaanse volk: opofferingsgezindheid en een grote mate van begrip. Wil een opoffering doeltreffend zijn dan moet men het waarom weten. Zij moet voor het goede doel en op de juiste plaats worden gebracht, zelfs al zou dit plaats toevallig dichtbij huis liggen, aldus de president.

Sinds de Koreaanse wapenstilstand had het Amerikaanse volk 225 miljard dollar voor dit defensieve schild uitgegeven. De V.S. staan echter niet alleen, hetgeen weer eens is gebleken op de topconferentie van de Navo die onlangs te Parijs is gehouden. Gezien „het massale economische offensief dat de communistische imperialisten tegen de vrije volkeren hebben ontketend", zou het dwaasheid zijn, de economische bijstand aan het buitenland te verminderen.

Aan het begin van zijn rede verklaarde president Eisenhower, dat de Ver. Staten nù een doelmatige defensie macht op brede basis bezitten, die een grote afschrikkende kracht heeft, dit vermogen om agressie af te schrikken acht hij voor het ogenblik de voornaamste verzekering tegen oorlog. Maar wij moeten verstandig en snel handelen willen we dat vermogen niet verliezen, zo waarschuwde hij.

Het vermogen van de Ver. Staten om terug te slaan berust bij de strategische luchtmacht en de marineluchtmacht.

Een verrassingsaanval op Amerikaanse bases zou onmiddellijk door Amerikaanse bommenwerpers beantwoord worden.

Op het ogenblik gelooft men, zo vervolgde Eisenhower, dat wij waarschijnlijk wat bij de Russen achter zijn op het gebied van intercontinentale projectielen. Hij was er evenwel van overtuigd — en die overtuiging baseerde hij op de nauwkeurige studie van alle bekende gegevens — dat de Ver. Staten bijtijds de nodige projectielen in voldoende mate zullen bezitten om het afschrikkende vermogen van hun steeds doelmatiger bommenwerpers te ondersteunen en te versterken, als men zich maar de noodzakelijke inspanning getroost.

Ons werkelijke probleem is niet onze kracht op dit ogenblik, zei hij, doch meer de maatregelen die nodig zijn om onze kracht van morgen te verzekeren.

De congresleden van beide partijen brachten de president aan het einde van de rede, die drie kwartier duurde, staande een ovatie. Tevoren was de toespraak 38 maal door applaus onderbroken.

De zaak Croes

HOF HANDHAAFT VERWIJZING

P.G. oneens met oordeel van Hof over optreden van mr. Immerzeel

Oranjestad. — Het Hof van Justitie heeft gisteren het verzet van de heer Porfirio Croes, tegen de beschikking tot verwijzing van de tegen hem aanhangig gemaakte zaak naar de rechtbank, ongegrond verklaard en keurde de omstreden beschikking van de Rechter goed. Het huisarrest, dat de heer Porfirio Croes werd opgelegd, blijft gehandhaafd.

Inzake andere tegen Rechter Commissaris mr Immerzeel ingebrachte bezwaren, oordeelde het Hof, dat weliswaar bepaalde wetsartikelen op een bepaalde dag werden geschonden, maar dat dit toch geen gevolg heeft gehad, daar de volgende dag, ten aanzien van dezelfde kwestie en toen met gevolg, de wet juist werd gehanteerd. Het Hof zag in de klacht dan ook geen redenen tot vernietiging van de beschikking.

De P.G. is het met deze beslissing niet eens. Zijn conclusie was geheel gelijkluidend met die van de advokaat van de heer Croes, mr Frank Hartong, in diens verzetschrift.

In verband hiermede heeft de P.G. in het belang der wet, cassatie aangetekend bij de Hoge Raad in Den Haag. Het betreft hier een geheel academische kwestie, welke verder niet van invloed kan zijn op de procesvoering en slechts van belang is voor de jurisprudentie.

Er is nog geen dag bepaald voor de zitting van het Gerecht in Eerste Aanleg voor behandeling van de zaak tegen de heer Croes.

PROEFPROCES inzake status tijdelijk gezaghebber van ARUBA

Oranjestad. — De heer Elias Bronswinkel, secretaris van de onlangs opgerichte „Liberale Partij" heeft bij de Griffie van het Gerecht een verzoekschrift ingediend tot het doen dagvaarden van de tijdelijk gezaghebber van Aruba, drs. K.H. de Boer. Het gaat hierom een afwijzende beschikking van de tijdelijk gezaghebber aan het bestuur van de partij op een verzoek tot het houden van een partijvergadering op Santa Cruz De Liberale Partij meent dat deze weigering onrechtmatig is, ook al op grond van haar overweging dat de heer de Boer geen gezaghebber zou kunnen zijn. De partij vraagt de rechter een dwangsom te stellen van f. 25.— voor iedere dag waarop de partij sinds de datum van de gevraagde vergadering geen bijeenkomst heeft kunnen houden.

INDONESIE IN BEROERING

RAZZIA'S in Djakarta; zeegevechten voor Ternate; Australische strijdkrachten naar NIEUW-GUINEA

Djakarta. — Gewapende legereenheden hebben vandaag in een van de voornaamste wijken van Djakarta een Razzia gehouden naar verborgen wapens. De plotselinge actie vond plaats in de buitenwijk Kebajoran waar de meeste vreemdelingen van de indonesische hoofdstad wonen. Gemeld werd dat er enkele personen zijn gearresteerd.

Een woordvoerder van het leger zei, dat de „raid" deel uitmaakt van een serie, die uit veiligheidsoverwegingen reeds in het vorig jaar zijn begonnen. Men heeft reeds eerder troepenacties uitgevoerd, waarbij er illegale wapens in beslag werden genomen.

Meer dan 3000 vluchtelingen uit de plaats Mamuju aan de westkust zijn te Pare, op ongeveer 70 kilometer afstand van Mamuju in veiligheid gesteld. Zij verkozen het gebied te verlaten, nadat benden van de „Darul Islam" enkele roofovervallen hadden uitgevoerd.

De militaire politie heeft de waarnemend hoofdredakteur van het onafhankelijk dagblad „Indonesia Raya" gearresteerd. Enggek Bahauddin is nog om onbekende redenen vanmorgen opgebracht.

Eerder was de waarnemend hoofdredakteur van PIA aangehouden voor het publiceren van artikelen en berichten die niet vooraf voor publikatie waren goedgekeurd door de militaire autoriteiten. Men vermoedt dat Bahauddin voor een soortgelijk feit is aangehouden.

Eenheden van het Indonesische leger hebben gisteren grootscheepse manoeuvres gehouden, die volgens een woordvoerder van de strijdkrachten, ten doel hadden, de nationale weerbaarheid te vergroten. De inwoners van Djakarta konden zich geen militaire oefeningen van deze omvang herinneren sedert de onafhankelijkheidsverklaring in 1949.

Intussen werden in de Indonesische hoofdstad berichten ontvangen over dramatische zeegevechten voor de kust van het eiland Ternate ten westen van de noordelijke Molukken. Ook op het eiland moet zijn gevochten.

Woordvoerders van het leger zeiden, dat op Nieuwjaarsdag botsingen tussen burgers en militairen in de omgeving van dit eiland zijn gesignaleerd, doch dat de toestand thans beheerst wordt. Het aantal gesneuvelden is niet bekend.

Volgens een te Djakarta ontvangen bericht moeten er aan beide zijden aanzienlijke verliezen zijn geleden.

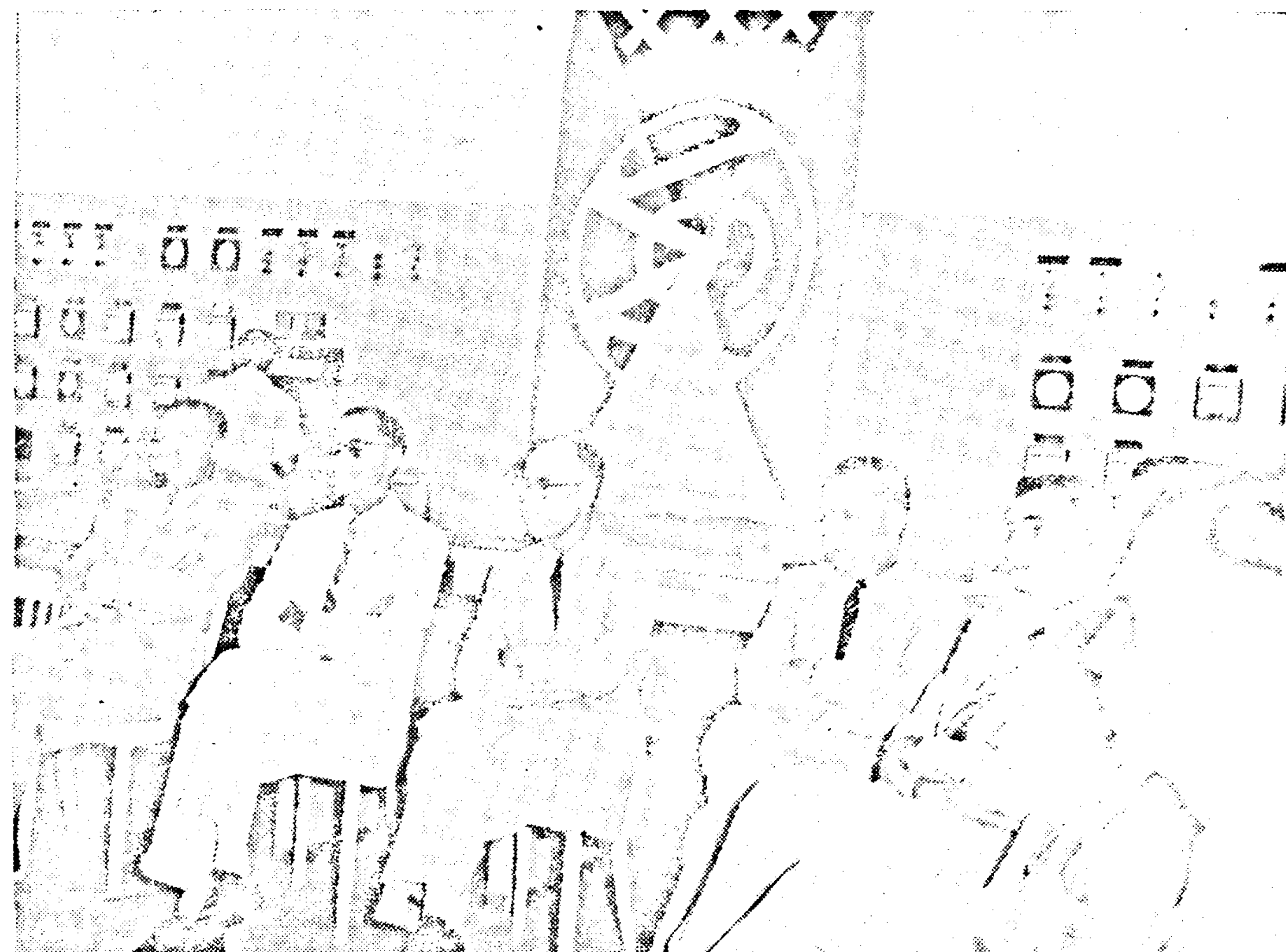
De noordelijke eilanden van de Molukkengroep en noord en zuid-Celebes zijn in opstand tegen de centrale regering van Java. Deze gebieden willen meer autonomie.

Na het gevecht bij Ternate heeft het commando van Noord-Celebes in allerijl twee scheepsladingen troepen aan wal gezet.

Het maritieme commando van de Zuid-Molukken, die de regering van Djakarta trouw zijn gebleven, hebben met een kanoneerboot de achtervolging ingezet op de twee troepenschepen. Nader werd gemeld, dat dit vaartuig de twee boten, na beschieting, in beslag heeft genomen. De vaartuigen zijn op Ternate vastgehouden.

Het dagblad Irian Post in Ternate meldt, dat Australië eenheden van zijn land-, zee- en luchtmacht naar Nederlands Nieuw-Guinea heeft gezonden. Het blad beweert, dat deze eenheden zijn gestationeerd in Merauke, dat in het Zuidelijk deel van Nieuw-Guinea is gelegen en in Fakfak, Sorong en de Radja Ampateilanden, in het westelijk deel. Eenheden van de Australische marine zouden zich bevinden in de wateren rondom de vogelkop, het meest westelijke deel van Nederlands Nieuw-Guinea, terwijl eenheden van de luchtmacht zouden zijn gestationeerd in Sorong en Hollandia.

De Australische ambassade in Djakarta verklaarde dat de berichten van de Irian Post en alle andere berichten over Australische strijdkrachten in westelijk Nieuw-Guinea geen enkele grond van waarheid hebben.

In de contrôle-kamer van de Katalytische Kraakinstallatie tijdens de inleiding van ir B. L. Goudsmit. Van links naar rechts: drs A. A. van der Hout (Werkspoor), ir F. H. Janssen van Raay (C.P.I.M.), ir F. A. de Klerck (Werkspoor), ir H. H. Koppers (C.P.I.M.).

Catcracker gisteren aan C.P.I.M. overgedragen

Drietal installaties eiste twee en een half jaar arbeid

Emmastad. — Gisteren is de katalytische kraakinstallatie, die in opdracht van de N. V. Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij door de N. V. Werkspoor werd gebouwd, officieel aan eerstgenoemde maatschappij overgedragen. Op 14 december 1957 reeds werd het katalytisch kraakcomplex in de raffinaderij der N. V. C. P. I. M. met succes in bedrijf gesteld.

Het wezenlijke verschil tussen dit katalytischekraakproces en het tot heden alhier toegepaste thermische kraakproces (Dubbs proces) is, dat bij het eerste de kraakreactie verloopt onder invloed van een hulpstof — de katalysator — terwijl de Dubbs kraking uitsluitend onder invloed van hoge temperatuur plaats vindt.

De installatie omvat, behalve de eigenlijke "catcracker", een tweetal "feed preparators" voor het bereiden van de zware destillaten, welke de voeding voor de catcracker vormen, alsmede een zgn. gastail voor de fractionatie van de gassen en benzines welke bij het katalytische kraakproces worden gevormd.

Tijdens het proces wordt cokes gevormd, die zich op de katalysator afzet, zodat regeneratie van de katalysator door verbranding van de cokes nodig is. Dit gebeurt continu. Het daarbij gevormde gas — koolmonoxyde — is de voornaamste brandstof voor een stoomgenerator welke in het catcrackercomplex is opgesteld.

De benzine welke in de catcracker wordt verkregen heeft een hoog octaangetal en wordt gebruikt voor de vervaardiging van premium motorbenzines.

De bouw van deze drie installaties nam in totaal 2 1/2 jaar in beslag en verschafte, behalve aan de reeds eerder genoemde firma, ook aan vele lokale aannemersfirma's de gelegenheid een groot aantal Curaçaose arbeidskrachten bij dit werk in te zetten. Gedeeltelijk moesten deze krachten via een versnelde scholing voor het werk worden opgeleid.

Het vervoer en de montage der grote vaten, die in delen van soms meer dan 100 ton uit Europa werdenaangevoerd, schiepen speciale problemen. De omvang van deze installatie wordt geillustreerd door de volgende cijfers:

aantal heipalen	800
aantal gestorte m3 beton	13.000
gemonteerd aantal tonnen staalconstructie	3.500
gemonteerd aantal tonnen pijpleiding	1.500

Tegelijk met het in bedrijf stellen van de catcracker zijn 5 oude Dubbs kraakinstallaties definitief uit gebruik genomen. Zij zullen worden gesloopt. De totale verwerkingscapaciteit van deze oude installaties is gelijk aan die van de catcracker.

In de contrôle-kamer van de katalytische kraakinstallatie was ter gelegenheid van de overdracht een klein gezelschap bijeen gekomen; na een korte inleiding van Ir B. L. Goudsmit, Chef Technische Afdeling der C.P.I.M., bood Ir F. A. de Klerck een overdrachtsgeschenk in de vorm van een, in deze contrôle-kamer bevestigde, wandklok aan. Ir H. H. Koppers, Refinery Superintendent, voerde als laatste het woord.

Des namiddags vond ter gelegenheid van de in bedrijf neming in Sociëteit Asiento nog een tweede bijeenkomst voor een groter aantal genodigden plaats. Alhier memoreerde Ir J. G. A. M. Biermann in het kort de verschillende bouwfasen van de catcracker en bracht aan allen die betrokken waren bij de bouw, zijn dank over.

De installatie der C.P.I.M. is een van drie door De Bataafsche Petroleum Maatschappij, Den Haag, ontworpen identieke fabrieken; de andere zijn reeds geruime tijd in bedrijf te Punta Cardón in Venezuela en Pernis, Nederland.

Actueel artikel

Het is geen wonder, dat geen onzer lezers de naam van de schrijver van het gisteren door ons aangehaalde artikel over „Toelating en Uitzetting" vermocht te raden.
Wie zou ook kunnen vermoeden, dat de man, die het „ongelooflijk" vond, dat in een ontwerp van een algemene maatregel van bestuur de ene Nederlander de bevoegdheid kreeg de andere al of niet toe te staan op Curaçao te verblijven, niemand anders was dan mr. S. W. van der Meer?
Men kan het geloven of niet, maar hij was het, die dit schone proza neerschreef in het blad „Jong Suriname" van 27 augustus 1943.
„Het kan verkeeren", zei Bredero!

KREMLIN zendt opnieuw brieven aan Regeringshoofden

BOELGANIN stelt Conferentie op HOOG NIVEAU voor

Nieuwe voorstellen voor controle op de grond en in de lucht

Moskou. — Premier Nikolai Boelganin van de Sowjet-Unie heeft in nieuwe brieven aan de regeringshoofden van 19 landen, waaronder alle leden van de Noordatlantische Verdragsorganisatie, voorgesteld binnen twee tot drie maanden een conferentie van leidende staatslieden op hoog niveau te beleggen, waaraan de regeringshoofden deel zouden nemen. Als mogelijke plaats van samenkomst wordt genève genoemd.

Onder meer zou gesproken kunnen worden over de onmiddellijke stopzetting van kernproeven voor de duur van 2 tot 3 jaar.

Radio-Moskou, die een samenvatting van de inhoud der brieven geeft, noemt o.a. de volgende punten:

De mogelijkheden van een akkoord ter voorkoming van een plotselinge aanval en ter vaststelling van internationale contrôle zijn nog niet uitgeput. In dit verband stelt de Sovjet-regering voor, dat men spreekt over de inrichting van contrôleposten in spoorwegknooppunten, havens en op autowegen, alsmede over de instelling van een zône van 800 km. voor fotografie uit de lucht aan beide zijden van de lijn, die de tegenover elkaar staande militaire groeperingen in Europa scheidt.

Het sluiten van een niet-aanvalsverdrag tussen de landen van de NAVO en het Verdrag van Warschau, of zelfs het sluiten van tweezijdige niet-aanvalsverdragen tussen de leden der beide groepen, zou een geweldige invloed ten gunste van een internationale ontspanning uitoefenen.

Tot de te bespreken onderwerpen zou ook moeten behoren het Poolse voorstel voor een atoomwapenvrije zône in Midden-Europa.

Het Westelijk voorstel voor een conferentie van ministers van Buitenlandse Zaken wordt van de hand gewezen, omdat er geen zekerheid zou bestaan, dat dergelijke besprekingen tot positieve resultaten zouden leiden. Met het oog op het belang der conferentie, die vermindering der spanning in de wereld tot doel moet hebben, zouden behalve de NAVO- en Warschaulanden ook landen, die noch tot de Oostelijke noch tot de Westelijke „groeperingen" behoren, vertegenwoordigd moeten zijn.

De voorstellen van de Sovjet-regering voor vermindering der spanning werden toegezonden aan alle leden van de V.N. en verscheidene andere staten.

De Sovjet-regering stelt voor, dat de betrokken staten, waaronder beide delen van Duitsland, overeenkomen, dat op het Duitse grondgebied die maatregelen, waarover onmiddellijke overeenstemming mogelijk is, aan een uitgebreidèr contrôle worden onderworpen. De uitbreiding van de internationale samenwerking zou de regeling van de Duitse kwestie door toenadering tussen de beide soevereine Duits staten vergemakkelijken.

„Statendam" voor wereldreis vertrokken

Rotterdam. — Het s.s. „Statendam" van de Holland-Amerika lijn is dezer dagen van New York vertrokken voor zijn „reis om de wereld in 110 dagen". De passagiers die deze wereldreis zullen meemaken zijn afkomstig uit 30 Amerikaanse staten en Canada, Mexico, Venezuela, Brazilië, Nederland, Duitsland en Frankrijk. De meeste passagiers zijn in New York aan boord gegaan.

Gedurende deze wereldreis van 32.300 mijl zullen 26 havens aangelopen worden. De reisroute loopt via de Kaap Verdische eilanden, Sierra Leone, Angola, Zuid-West Afrika, Zanzibar, India, Ceylon, Malakka, Thailand, de Philippijnen, Formosa, de Ryukyu eilanden, Japan, Hawai, Mexico en de Kanaalzone. De langste trip tussen twee havens is het traject van 3389 mijl tussen Yokohama en Honolulu, de kortste de 44 mijl door het Panama kanaal van Bilbao naar Christóbal.

Zestien doden door brand op Noors schip

Bodoe. — Aan boord van het 2.098 ton metende Noorse schip „Erling Jarl" is in de haven van Bodoe (Noord-Noorwegen) een grote brand uitgebroken, die aan zestien mensen het leven heeft gekost.

Het identificeren van de lijken is zeer moeilijk, daar zij onherkenbaar verminkt zijn. De brandweer had het vuur na een half uur in bedwang, doch de hutten der passagiers waren toen reeds een smeulende massa.

Mgr. LEMMENS gaat rusten

Vatikaanstad. — De Paus heeft het verzoek ingewilligd van mgr dr J. H. G. Lemmens om ontheffing wegens gezondheidsredenen van zijn ambt als bisschop van Roermond. Mgr Lemmens is per 1 januari 1958 benoemd tot titulair aartsbisschop van Samosate (Syrië).

Het A.N.V.-toneel repeteert ijverig voor de opvoeringen van het spel: „Night must fall" (Spel met het Noodlot) van Emlyn Williams, waarvan de première zal gaan op 3 februari 1958, in de Stadsschouwburg.

Radio Hoyer kreeg een „Golden Mike"

Willemstad. — In het afgelopen jaar heeft Radio Hoyer, zeer nauw met de Gilette Cy samenwerkt. Deze maatschappij sponsorde de dagelijkse sportuitzendingen en de uitzendingen van de boks- en baseball kampioenschappen in Amerika.

Als aandenken hieraan bood de firma Morris E. Curiel & Sons een Golden Mike (Gouden Microfoon) aan Radio Hoyer aan.

Deze microfoon werd door de heer Salas van bovengenoemde firma aan de vertegenwoordiger van Radio Hoyer overhandigd.

Stadgenoten stellen vragen over verkeer

Willemstad. — In de rubriek over „Het Verkeer", uitgezonden door de Curom op morgenavond om 19.00 uur zullen door een drietal stadgenoten vragen worden gesteld over verschillende verkeersproblemen.

Het bezoek van de Amerikaanse Oorlogbodems

Willemstad. — Wij vermeldden gisteren dat vier Amerikaanse oorlogbodems de haven van Willemstad hedenochtend zouden aandoen. Naar wij vernemen is dit bezoek uitgesteld en zullen de schepen pas morgenochtend om 9 uur de haven binnenvaren, alleen zal de „Tabberer" er dan niet bij zijn.

Morgenochtend om 10.00 uur is er een receptie ten huizen van de Consul Generaal van Amerika. Maandagochtend zal er voor de opvarenden een barbecue zijn op St. Michielsbaai. De schepen zullen door het publiek bezichtigd kunnen worden op zondagmiddag van 2 tot 5 uur.

Sloeg met ijzeren pijp

Willemstad. — Gisteravond deed een zekere M. aangifte, dat hij door een zekere H. werd mishandeld tijdens een vechtpartij in een bar in de stad. H. heeft M. met een pijp op de arm geslagen, waardoor hij ernstig aan zijn arm werd verwond.

Boy Hoek in het huwelijksbootje gestapt

Willemstad. — Gisteren trad de trouwe Sithoc-speler Hubert Hoek in het huwelijk met mej. Catarina Karel. Op de huwelijksfuif waren aanwezig verschillende leden van de sportvereniging Sithoc, alsmede het bestuur van deze vereniging, die het jonge paartje hun felicitaties kwamen aanbieden.

Wij wensen de bekende Hubert (Boy) Hoek al het goede met de genomen stap.

Autobanden diefje gesnapt

Willemstad. — Gisteren werd een 12-jarig jongen B., aan de wacht gebracht, die zich schuldig had gemaakt aan diefstal van een vijftal autobanden op het C.P.I.M.-terrein.

Aanrijdingen

Willemstad. — De verkeersafdeling behandelde gisteren vier aanrijdingen waarvan de schaden varieerden van ƒ 50.— tot ƒ 250.—.

Vechtpartij in Campo

Willemstad. — Gisternacht ontstond er in Campo Alegre een vechtpartij tussen de bewaker A. en een zekere P., die werd bijgestaan door zijn broer en een vriend. Toen de bewaker het bewakingsgebouw invluchtte sloegen zijn belagers 2 deuren en een shutter van het gebouw aan stukken. De herrieschoppers zijn door de M.P. en de politie naar de wacht van de M.B. gebracht.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De mobiele brigade verleende gisteren 9 maal assistentie en moest 13 p.v.'s uitdelen.

Cairo. — Het gerechtshof te Cairo heeft prinses Faiza, een zuster van ex-koning Faroek van Egypte, bij verstek veroordeeld tot een maand dwangarbeid en een boete van 220.000 gulden wegens de invoer van goederen uit Groot-Brittannië in 1950, waarvoor zij geen vergunning had, aldus heeft het Egyptische blad "Al Massaa" gemeld. Prinses Faiza verblijft in het buitenland.

De nieuwe „Santa Paula" gisteren te water gelaten

New York. — Gisteren, 9 januari om 12 uur 's middags werd het nieuwe schip van de Grace Line, de „Santa Paula" aan de werven van de scheepsbouwers, de Newport News Shipbuilding and Dry Dock Co. in Virginia, te water gelaten.

Het nieuwe schip werd gedoopt door mevr. Richard M. Nixon, echtgenote van de Vice Presient van de Verenigde Staten. Haar twee dochters Tricia en Julie Nixon fungeerden als „Maids of Honor".

De doopmoeder, mevr. Nixon, was de juist gekozen persoon, daar haar innemendheid en goedgunstigheid welbekend zijn en gewaardeerd worden in Latijns-Amerika.

Dit 20.000 ton metende lijnschip met accomadatie voor 300 passagiers, is precies 9 maanden na het leggen van de kiel op 9 april, van stapel gelopen. Hierna zal zij haar zuster-schip de nieuwe „Santa Rosa", welk op 28 augustus jl. te water werd gelaten, aantreffen aan de pieren, waar zij samen zullen worden uitgerust voor de dienst.

Zij zullen samen de dienst doen tussen New York, Caribbean en Zuid-Amerika dit jaar — de Santa Rosa in het begin van de zomer; de Santa Paula in de herfst. Deze schepen werden speciaal ontworpen en geconstrueerd voor het varen in de tropen; voor de eerste keer in de zeevaartgeschiedenis zullen zij twee schepen vervangen met dezelfde naam, die een afgunstwekkend na-oorlogs-rekord hebben van meer dan 600 zeereizen en 2½ miljoen zeemijlen in de Interamerikaanse dienst.

Nederl. pers geestdriftig over prestaties van Golden Rock Steelband

Den Haag. — Aan het eerste optreden van de Antilliaanse "steelband" uit St. Eustatius wordt in de Nederlandse pers met foto's en verslagen ruime aandacht besteed. "Het Parool" geeft een recensie waarin o.a. wordt gezegd:

Na pas woensdagmorgen in Amsterdam te zijn aangekomen en direct daarop in paleis Soestdijk voor koningin Juliana te hebben gespeeld, heeft de „Golden Rock Steelband" uit St. Eustatius in de hoofdstad een vrijwel uitverkochte aula van het instituut voor de tropen nog dezelfde avond tot uitbundig huldebetoon gebracht. Daarmee is voor Nederland en dit werelddeel de premiere ingezet van het wellicht merkwaardigste muziekensemble uit de Nederlandse Antillen dat ons tot nu heeft bezocht.

Deze manifestatie is een speciaal in ritmisch opzicht tintelend festijn geworden, waarbij via snelle en langzame calypso's, mambo's, cha-cha-cha's, enige als Engelse wals afgeroepen tango's, een paar echte Engelse walsen, merinques (uit Venezuela) en een Quaracha, de bespeler der basdrums aan de klinkende folklore die der dans toevoegde. Zijn onvermoeibare en vaak demonische dansdrift was de motor die bij zijn "hoger gestemde" collega's het temperament onder spanning hield.

Onder hen was Walton, de bespeler van de twee octaven omvattende "melody pan", de virtuoos van de groep. Zijn flitsende melodische roffels en groot nuanceringsvermogen hadden een bepaald artistieke allure. Van de overigen hadden ook de zanger Sultan — die tevens de maracas hanteerde — en James, de leider van het ensemble, formaat.

Het zwakke punt echter in de prestaties van deze steelband is de simplistische en vaak foutieve harmoniek. Meer kennis van zaken op dit gebied, in het bijzonder bij de bespeler der basdrums, is wenselijk. Evenals een meer karakteristieke herkenningsmelodie dan het "Falderie, faldera", waarmee men zich nu voorstelde.

Desondanks kan met de oud-politieman J. J. Kienhorst, oprichter en promotor van de „Golden Rock Steelband", dankbaar zijn dat hij dit ensemble naar Nederland gehaald heeft, want de positieve kwaliteiten van deze musici zijn alleszins overtuigend, zoals men zelf door radio (VARA) en televisie (KRO) zal kunnen vaststellen. Het debuut in het tropeninstituut eindigde met het Wilhelmus.

Alleen al in Nederland zijn, volgens de heer Kienhorst, vele honderden verzoeken om uitvoeringen binnengekomen, maar ook in het buitenland — vooral België en Duitsland — heeft men veel belangstelling voor de olievaten-musici.

New York. — India en Nepal hebben met de Verenigde Staten een overeenkomst gesloten waarbij voorzien wordt in de aanleg van een wegennet in het wegenloze Nepalese koninkrijk. In vijf jaren tijds beoogt men er een 1500 km wegen aan te leggen.

Warschau. — Sedert het begin van de door Gomulka aangekondigde zuivering in de Poolse communistische partij, zijn 4500 personen uit de gelederen gestoten en 27.000 tijdelijk geschorst.

Melbourne. — Vier mannen, die bij een nederzetting 300 kilometer van de Australische stad Perth meewerkten aan het blussen van een bosbrand, zijn door de vlammen omsingeld en levend verbrand.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Curacaose voetbal-elftal vertegenwoordigt de Ned. Antillen niet

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redaktie)

Zo bekend is geworden ligt het in de bedoeling in het voorjaar een officiële landenwedstrijd te spelen tussen het vertegenwoordigende elftal van Nederland en dat van het eiland Curaçao, een wedstrijd welke zeker bedoeld is om de sportbetrekkingen tussen het Rijksdeel in Zuid Amerika en dat in Nederland te versterken.

Zij die met het sportleven op de Nederlandse Antillen bekend zijn, zullen zich met mij afvragen, of het in het belang van de Rijkseenheid niet gewenst is dat een landenwedstrijd Nederland — Nederlande Antillen gepeeld wordt in plaats van een ontmoeting Nederland Curaçao, immers het eiland Curaçao is slechts een deel van de Nederlandse Antillen, even als Zeeland een deel van Nederland is.

Staatkundig zal men, het Statuut Koninkrijk nieuwe stijl in aanmerking nemende, ook niet van een landenwedstrijd Nederland — Curaçao kunnen spreken. Een wedstrijd Nederland — Nederlandse Antillen zal beter aan het doel beantwoorden en zal ook meer verantwoord zijn.

Toen in juni 1954 een Nederlands elftal de Nederlandse Antillen bezocht werden aldaar een drietal wedstrijden gespeeld waarvan twee tegen het Curaçaose elftal op het eiland Curaçao en een tegen het Arubaanse elftal op het eiland Aruba. Van officiële landenwedstrijden kon toen geen sprake zijn, immers de wedstrijden vonden plaats tegen eilandelijk vertegenwoordigende elftallen en niet tegen een Nederlands Antillen vertegenwoordigend elftal. Dat de Nederlandse Antillen in staat zijn een sterk Nederlands Antilliaans elftal samen te stellen is meerdere malen bewezen, o.a. bij de uitzending en wedstrijden ter gelegenheid van de Olympische spelen in 1952 toen het Nederlands Antilliaans elftal tegen een Nederlands-elftal speelde en later aan de Olympische Spelen te Helsinki deelnam. Het was een elftal dat samengesteld was uit spelers van Curaçao en Aruba. Deze uitzending is tot stand gekomen door innige samenwerking tussen de Arubaanse en Curaçaose Voetbalbond.

Ofschoon tot heden op de Nederlandse Antillen geen Nederlands Antilliaanse Voetbalbond in het leven werd geroepen, hetgeen te betreuren is, zal echter ook het komende voorjaar, evenals dat in 1952 het geval was, een echt Nederlands Antilliaans elftal naar Nederland uitgezonden kunnen worden. In het huidige Staatsbestel is het van groot belang dat ook op sportgebied naar eenheid in ons Rijksdeel gestreefd wordt. Indien, zoals de berichten thans luiden, een wedstrijd Nederland — Curaçao gespeeld zal worden, dan zal een groot gedeelte van het Rijksdeel Nederlandse Antillen niet vertegenwoordigd zijn, terwijl bij een landenwedstrijd Nederland — Nederlandse Antillen wel van een vertegenwoordiging van het gehele Rijksdeel "Nederlandse Antillen" gesproken kan worden.

In Nederland kan men toch moeilijk van een landenwedstrijd spreken indien een wedstrijd België — Zeeland of België — Noord Brabant etc. zou plaats vinden. Aan het organiseren daarvan zou zelfs niet gedacht worden.

Een echte landenwedstrijd Nederland — Nederlandse Antillen kan voor de goede betrekkingen met de gehele Nederlandse Antillen van groot belang zijn. Het Statuut van het Rijk kent als Rijksdeel de Nederlandse Antillen en niet het eiland Curaçao. Teneinde de Rijkseenheid te stimuleren zal het noodzakelij kzijn dat een echte landenwedstrijd Nederland — Nederlandse Antillen plaats zal vinden. Zowel voor het sportleven op de Nederlandse Antillen als in Nederland zal een dergelijke wedstrijd van groot belang kunnen zijn.

Dat het zo moge worden.

W. J. Westerink.
oud secretaris Arubaanse Voetbalbond en Aruba Sport-Unie.

De mogelijkheden voor de Ned. export naar Venezuela

„Econ. Voorlichting" schrijft een lezenswaardig artikel over de mogelijkheden voor de Ned. export naar Venezuela, dat wij hier in zijn geheel laten volgen.

In aansluiting op de beschouwingen over de leveringsmogelijkheden voor Nederland aan de toeristenindustrie in de verschillende Caraibische landen ontvingen wij van de Handelssecretaris bij de Nederlandse Ambassade te Caracas een rapport over verschillende aspecten van het vreemdelingenverkeer in Venezuela, waarin deze tot de conclusie komt, dat op het ogenblik de desbetreffende exportmogelijkheden voor Nederland onbetekenend zijn, omdat:

— de omvang van buitenlands- en binnenlands toerisme in Venezuela nog gering is;
— de binnenlandse toeristen grotendeels bestaan uit Amerikanen, Britten, Nederlanders en Duitsers, die tijdelijk in Venezuela woonachtig zijn, en die op hun reizen slechts belangstelling hebben voor typisch Venezolaanse of andere Latijnsamerikaanse souvenir-artikelen;
— het prijsniveau in Venezuela ongunstig afsteekt bij dat der nabij gelegen Caraibische eilanden, waar de toerist bovendien gemakkelijker inkoopt en de keuze zeker niet minder is.

De Handelssecretaris tekent hierbij echter aan, dat deze conclusie niet wil zeggen, dat de verkoop van Nederlandse geschenk-artikelen in de ruime zin des woords in de toekomst niet zou kunnen worden opgevoerd. Zo lijken op het gebied van speelgoed, klederdrachten, poppen, zilverwerk (schalen, schaaltjes, theestellen, bonbonmandjes, kandelaars, lepels met plaatselijke motieven), glazen voor „long-drinks", aardewerk en porselein wel mogelijkheden te bestaan om het afzetgebied in Venezuela te vergroten, mits de prijzen concurrerend zijn met die van andere landen. De firma „Folklore de Venezuela" te Caracas, een particulier bedrijf, dat gespecialiseerd is op de verkoop van nationale souvenirartikelen, deelde de Venezolaans-Nederlandse Kamer van Koophandel en Industrie te Caracas onlangs mede, dat er incidenteel wel eens kleine orders voor aardewerk met plaatselijke motieven in Nederland waren geplaatst, doch dat de prijzen in Duitsland en Italië gunstiger bleken te zijn.

Op het gebied van gouden en platina sieraden worden de leveringsmogelijkheden voor Nederland gering geacht; hetgeen Nederland op dit gebied uitvoert is fraai en solide, maar dientengevolge duurder dan het minder goed afgewerkte produkt uit Italië en West-Duitsland, dat — evenals dat uit Venezuela zelf — meer op massafabrikaat is afgesteld. Wat kristal betreft, kan worden opgemerkt, dat de Venezolaan van druk bewerkt glaswerk houdt; men ziet er veel Tsjechisch kristal.

Prijzenmarkt

Ten aanzien van alle hier bedoelde artikelen geldt, dat Venezuela bij uitstek een prijzenmarkt is en het afzetgebied zich praktisch beperkt tot Caracas met ongeveer 1,1 miljoen inwoners en Maracaibo met ongeveer 0,4 miljoen inwoners. De smaak van het publiek wordt beinvloed enerzijds door het grote aantal landgenoten van mediterrane oorsprong, anderzijds door de Verenigde Staten, die op vrijwel ieder gebied een grote invloed op het land uitoefenen. Daarbij komt, dat de handel de voorkeur geeft aan artikelen, waarop een naar verhouding grote winstmarge kan worden gelegd, zodat massa-fabrikaten een belangrijke rol spelen.

In Caracas en Maracaibo zijn honderden niet gespecialiseerde winkels, die één of meer soorten geschenkartikelen importeren; zij variëren van grote warenhuizen tot kleine eenmanszaken. Hoewel in de geschenkartikelenbranche in Venezuela wel agenten werkzaam zijn, blijken de meeste detailzaken zelf te importeren.

Teneinde een juiste keuze van wederverkoper te doen, is het voor geïnteresseerde exporteurs dienstig zich in verbinding te stellen met de bureaus van de Venezolaans-Nederlandse Kamer van Koophandel en Industrie te Caracas en te Maracaibo, die in elk individueel geval adressen van goede en betrouwbare importeurs kunnen opgeven.

Evenals voor de Caraibische eilanden geldt ook voor Venezuela, dat catalogi of folders in de Nederlandse taal onherroepelijk in de prullemand verdwijnen. Zij hebben slechts zin, indien zij zijn voorzien van Spaanse tekst en van zoveel mogelijk foto's of tekeningen, liefst in kleuren. Nederlandse exporteurs van souvenirartikelen doen er voorts verstandig aan in hun exportcatalogus te vermelden, welke faciliteiten eventueel kunnen worden geboden t.a.v. het in opdracht vervaardigen van artikelen met speciale emblemen. Offertes dienen steeds c.i.f. haven van bestemming in U.S.A. $ of in bolivares te worden gedaan. Rekening dient te worden gehouden met mogelijke kredietrisico's, vooral indien rechtstreeks aan de detailzaken en niet via een betrouwbare agent word verkocht.

Tenslotte kunnen met betrekking tot export naar Venezuela nog de volgende algemene opmerkingen worden gemaakt:

Verwacht niet van Venezolaanse zakenlieden, dat zij met u corresponderen in het Engels, Frans of Duits. Velen zijn hiertoe wel in staat, maar gaan er niet zo gauw toe over, omdat zij (evenals hun collega's, die één van deze talen beheersen) gemakkelijk buitenlandse firma's vinden, die wel corresponderen in het Spaans en die aan hun agenten of importeurs in het Spaans gesteld reclamemateriaal verschaffen.

Denkt echter niet, dat onbekwaamheid in het spreken van de Spaanse taal een zakenreis zou moeten uitsluiten. Het is uiteraard beter, wanneer een buitenlandse exporteur, die in persoonlijk kontakt wenst te treden met Venezolaanse zakenlieden deze taal spreekt; maar hij behoeft toch niet thuis te blijven, omdat hij geen Spaans kent. Met een gesprek in het Engels komt men in Caracas en Maracaibo doorgaans ook wel tot zaken, terwijl in het uiterste geval gebruik kan worden gemaakt van een tolk.

Gelooft niet, dat de straten in Venezuela met goud zijn geplaveid en dat verkopen gemakkelijk is. In dit koopkrachtige land komt men zakenlieden uit elke wereldstad tegen: men moet kunnen concurreren

Daling koffieprijs schept problemen in Costa Rica

De daling van de koffieprijs op de wereldmarkten heeft in Costa Rica grote bezorgdheid veroorzaakt, daar de export van koffie de voornaamste bron van deviezeninkomsten van dat land vormt. De gemiddelde prijs voor Costariceinse koffie op de New Yorkse markt liep geleidelijk terug van $ 69,79 per kwintaal in januari tot $ 63 per kwintaal in juli, maar daarna trad een snellere daling in. Op 15 oktober bedroeg de notering nog slechts $ 53,47 per kwintaal en een dergelijk laag niveau vormt een ernstige bedreiging voor de nationale economie.

Enige verlichting der moeilijkheden wordt verwacht van de met een aantal andere koffieproducerende landen op 22 oktober jl. gesloten overeenkomst betreffende de beperking der verschepingen en de vorming van reservevoorraden. Niettemin moet er rekening mee worden gehouden, dat de sinds het begin van het jaar ingetreden prijsdaling van rond $ 16 per kwintaal in de komende maanden geenszins ongedaan zal worden gemaakt. De koffieproducenten zijn van mening, dat de gemiddelde prijs voor de oogst 1957/58 tussen $ 54 en $ 58 per kwintaal zal fluctueren. Het hieruit voortvloeiende verlies aan deviezeninkomsten kan voor Costa Rica wellicht gedeeltelijk worden gecompenseerd door de grotere omvang van de produktie

Peruaanse minister van financiën afgetreden

Lima. — De Peruaanse minister van Financiën, Juan Pardo Heeren, is afgetreden en vervangen door de minister van justitie Auguste Thorn Dike.

Aan Heeren werd reeds verscheidene maanden verweten dat zijn politiek inflatie in de hand werkte en dat op zijn begroting voor 1958 een te hoog bedrag voor uitgaven was uitgetrokken.

Premier Cirsneros Sanchez, die tevens minister van buitenlandse zaken was, heeft de portefeuille van justitie onder zijn beheer genomen. Het beheer over het ministerie van buitenlandse zaken heeft hij echter overgedragen aan de leider der Peruaanse afvaardiging naar de Verenigde Naties, Victor Andrez Belaunde.

V.S. Staten hebben te weinig met raketten uitgeruste duikboten

San Francisco. — Twee vooraanstaande bevelhebbers van de Amerikaanse duikbootvloot, de Schoutenbij-Nacht Warder en Grenfell (opperbevelhebbers van de Atlantische en stille-oceaanduikbootvloten) hebben te San Francisco tegenover verslaggevers verklaard dat Amerika minstens tweehonderd met raketten uitgeruste duikboten moest hebben in plaats van de huidige drie. Niettemin waren zij van mening dat Amerika's 115 duikboten qua beweeglijkheid en kwaliteit veel beter zijn dan de 500 Russische onderzeeboten.

Matige Volleyballwedstrijden op de banen van Chinese Club

Willemstad. — De volleybalcompetitie uitgeschreven door de NAVOBO werd gisterenavond op de banen van de Chinese club te Scharloo voortgezet met een dameswedstrijd tussen VIOS en ASIENTO „B" en een heren wedstrijd tussen VOLLEYMASTERS en AQUINO waarvoor een zeer goede publieke belangstelling bestond. De dames wedstrijd heeft enigszins teleurgesteld omdat de wedstrijd niet die spanning heeft gehad die verwacht werd en het weer een wedstrijd is geweest met de bekende „serveerders ronde".

De vele volleybalfans hebben het mooie samenspel gemist en zowel Asiento „B" als VIOS hebben geen ogenblik mooie setups gebouwd of enig samenspel geleverd, dat het vermelden waard was. De eerste set werd goed ingezet door Vios met het serveren door Swinda Sambre, die de stand bracht op 8—0. Asiento „B" wist dit niet alleen in te halen maar won zelf deze set met 15—11.

In de tweede set was het kleine Liesje Semeyn, die voor de Asiento een voorsprong behaalde van 7—0 en deze set werd ook gewonnen door Asiento met 15—13. In de derde en vierde set was Vios er beter in en wist dank zij het goede serveren van Leonilla Bernadina en Swinda Sambre de sets te winnen met 15—13 en 15—7. Het was op gegeven ogenblik een gewoonweg luk raak wegslaan van de bal aan beide zijden en ook het aan elkaar overlaten vierde hoogtij. Mogelijk hebben het natte veld en de glibberigheid van de bal de partijen niet dat kunnen doen wat ze gewoon zijn, terwijl het ook duidelijk te merken was dat de verlichting verblindend optrad voor de speelsters. De vierde set was wel de meest spannende en het was Vios die een voorsprong had van 8—0 en door het nonchalante opvangen bij Asiento het wist op te voeren tot 12—2. Asiento herstelde zich echter en door haar goed opvangen en serveren wist zij niet alleen in te halen en de stand te brengen op 13—13 maar doordat Vios tot 3 keren toe goede serveerkansen weggooide en wist ze ook de set te winnen met 15—13 en daardoor de strijd met 3—2. Bij Vios is de wedstrijd ervaring nog zoek en ze zullen wel leeringen getrokken hebben uit dit verlies. Het Asiento „B" team was niet in vorm en vooral mevr. Nix serveerde slecht. De heren wedstrijd tussen Volleymasters en Aquino is het aanzien waard geweest en waarbij de nog jonge Aquino jongens het hoofd moesten buigen voor de meer geroutineerde Volleymasters. Aquino deed een goede inzet en wist zelf de eerste set te winnen met 15—13.

Dit was het teken voor Volleymasters geen risico's meer te nemen en sloeg in de tweede en vierde set met respectievelijk 15—10 en 15—11 terug. In de derde set was Aquino absoluut de kluts kwijt en vooral hun opstellen liet in deze set veel te wensen over. Hun over het algemeen goed opvangen en doorgeven werd gemist, alsook het serveren was slecht in deze set. Aquino heeft zo goed als mogelijk strijd geleverd doch we kregen practisch geen enkele keer goede smashes van hun zijde te zien. Aquino die nu versterkt is met Meit en Grijnstein van ex-Macabi belooft echter een duchtige tegenstander te worden en mogelijk zal hun spelpeil verbeterd worden door wedstrijd ervaring die ze nu opdoen alsook meer oefeningen hebben. Reeds in vorige recenties schreven wij dat Volleymasters alles in het werk stelt naar de kampioenstitel hetgeen een waarschuwing inhoud voor kampioen Sithoc. Deze sportieve doch matige strijd werd gewonnen door Volleymasters met 3—1. Op Donderdagavond worden de wedstrijden gespeeld op het Asiento-terrein en wel dames Black & White — De Soto en Olympia — Oasis en heren wedstrijden Asiento II — Asiento I en MLD — MSV.

ERIC de Noorman: DE GOUDEN DROOM

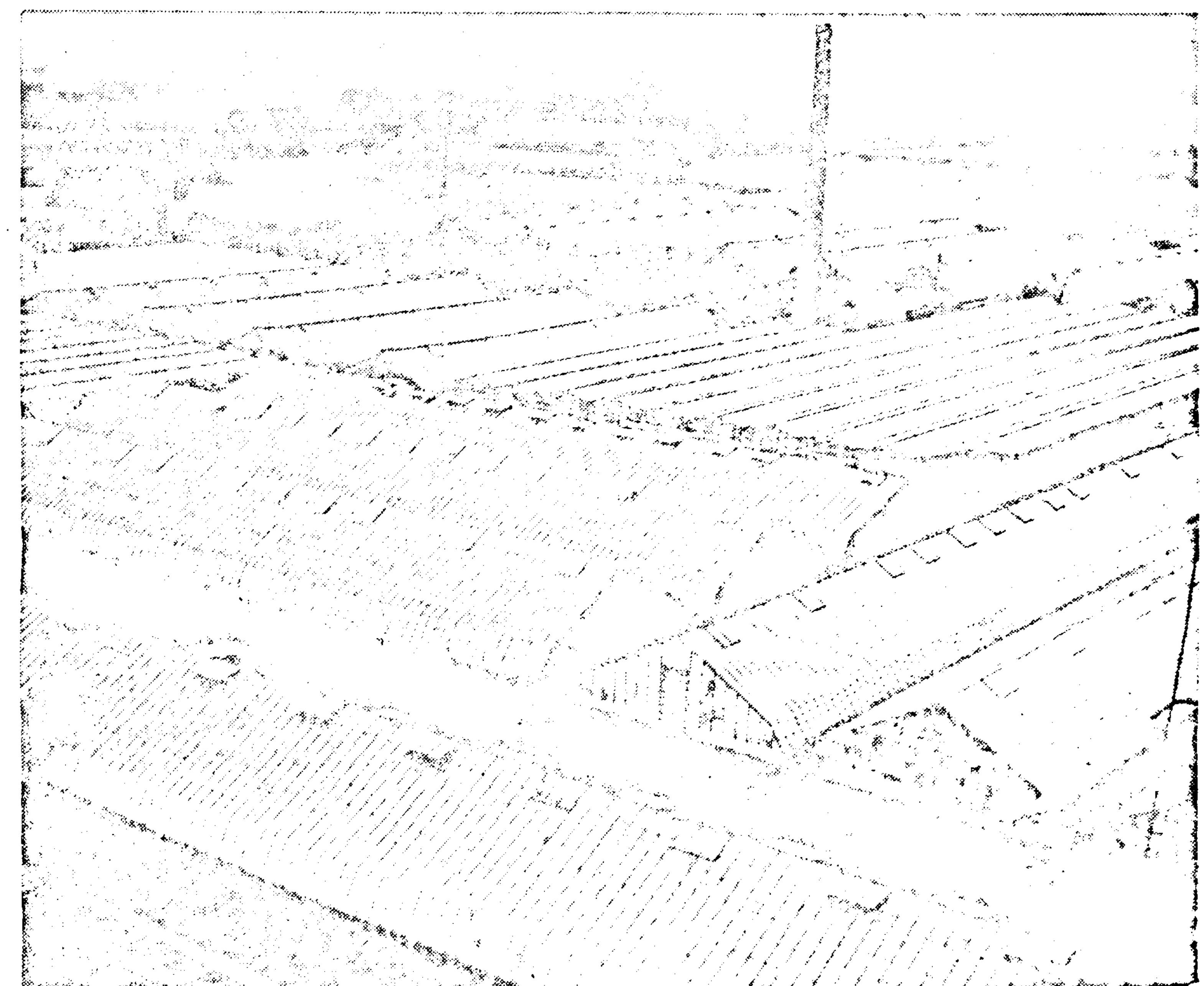

30—37 Met een verontwaardigd gegrom treedt Svein naar voren, maar Eric houdt hem met een handgebaar terug, terwijl hij snel opstaat. „Mannen dit is een ernstige zaak" zegt hij met heldere stem, „de verantwoording voor jullie alleen berust bij mij en geloof mij, jullie welzijn is mijn grootste zorg, ik begrijp jullie verlangen naar Noorwegen terug te keren, want zelf wil ik ook niets liever, maar het deugt niet om met Hake mee te gaan, het is beter om er op een eerlijke manier te komen al gaat dat dan ook langzamer dan nu een verkeerde koers te varen". Eric zwijgt even, dan gaat hij met stemverheffing verder: „Het is van groot belang, dat er geen onenigheid of tweedracht tussen ons heerst, beslissingen worden daarom alleen door mij genomen, inmenging duld ik niet van niemand". Erwin perst de lippen opeen zo goed als de anderen begrijpt hij, dat de laatste woorden op hem slaan, met nog een paar opwekkende woorden gaan de mannen uiteen en al schijnt de zaak afgehandeld, toch ontgaat Winonah het niet hoe zorgelijk Eric's gezicht staat. Niet alleen zit de dood van Orm hem dwars, ook Erwin's houding baart hem zorgen, bovendien is het verlies van het goud een streep door zijn rekening, want zonder dit kan hij geen strijdmacht op de benen brengen om de orde in zijn rijk te herstellen. Zoveel mogelijk tracht Winonah hem op te monteren, maar veel verandert er niet aan Eric's stemming. Rusteloos begeeft hij zich naar een hoog punt aan de kust, en somber glijden zijn ogen over de wijde zee. Daar ergens ligt een vriend begraven, daar ook in de diepte ligt onbereikbaar het goud, waarmee hij hoopte zijn rijk te herbouwen, het was een droom een Gouden Droom", mompelt hij, en schrikt als hij eensklaps een hand op zijn schouders voelt. „Een droom mijn zoon" klinkt de zachte stem van Cendrach, „wat is de toekomst anders dan een droom?"

„Het ontwaken zal altijd anders zijn!" „Dat heeft het leven mij, een oud man, geleerd, maar ook dat het ontwaken vaak schoner is dan mijn schoonste droom, schoonheid zit in de bloem, in de wijdheid van de zomerlucht, in de vreugde van een tevreden bestaan", Getroffen ziet Eric de oude aan en deze glimlacht raadselachtig; „Laat de jeugd, Noorman, zij verlangen het leven uit hun dromen en slechts het ontwaken kan hen lering zijn". De oude scheepsbouwer wijst overzee, waar vier Drakars met bolle zeilen achter een landtong tevoorschijn komen, daar is het ontwaken, Noorman, „gij moogt kiezen", de droom of de werkelijkheid".

De glazen stad tussen Delft en Den Haag

TOMATEN VERDRIJVEN DRUIF UIT HET WESTLAND

Onder de glazen beschutting van het Westland verliest de druif ieder jaar terrein.

(Van een speciale medewerker in Nederland)

In het dorp Poeldijk staat, omringd door een klein plantsoen, het eenvoudige standbeeld van pastoor Franciscus Verburch, hem ter ere opgericht door heel „het dankbare Westland". In zijn hand houdt hij een fraaie tros druiven, de vrucht, waarvan hij de cultuur met zoveel succes heeft geprobeerd in het toen toch stevig protestantse gewest — een prestatie, waarvan onze roomse geschiedenisboekjes met voldoening gewag plegen te maken. Wij herinneren ons uit onze schooldagen naast gerechtvaardigde trots om dit met enige nadruk onder het oog gebrachte feit ook altijd een lichte bevreemding bij het vernemen van die voor een geestelijk leidsman nogal profane activiteiten. En dan te bedenken, wat er van al zijn inspanning om de teelt van de druif te populariseren en mogelijk te maken: is overgebleven. Thans moet helaas geconstateerd worden, dat het Westland niet langer bij uitstek druivenland is, al lang geleden is deze edele vrucht ontrouw geworden ten faveure vooral van een ander produkt van veel grovere allure: de tomaat.

Buitenlandse concurrentie

Zeker, er worden jaarlijks nog respectabele hoeveelheden druiven afgeleverd aan binnen- en buitenland, en de propaganda-acties van de laatste tijd om de weelde van de druif, altijd nog de nobelste vrucht die op Westlandse grond gedijt, aanschouwelijk te maken, blijken allerminst verspild. Maar koele statistieken bewijzen, dat de blakendrode tomaat veld wint in de glazen stad tussen Delft en Den Haag. En alle reverentie jegens pastoor Verburch ten spijt, bevorderen de Westlandse tuinders dit proces met kracht, want de tomaat vindt, vooral over de grenzen, gretig aftrek. Maar de „goede oude man", zoals de Poeldijkse herder genoemd werd, behoeft zich deze economische ontwikkeling niet al te zeer aan te trekken. Aan zijn belangrijkste verdienste, dat hij het Westland bewust heeft gemaakt van de grote mogelijkheden die de bodem bevat, kan immers niet getornd worden. En er zijn alle aanwijzingen voorhanden dat ook 's lands bestuurders overtuigd zijn van de betekenis van het Westland als fruit- en moestuin van Nederland en een groot deel van Europa.

Wie nu om zich heen kijkt in het Westland, naar de onafzienbare rijen „serres" en „warenhuizen", de veilinggebouwen, de schoorstenen, de sloten en vaarten, heeft moeite zich voor te stellen, dat dit gebied eens geliefkoosde verblijfplaatsen bood aan vorsten en grote heren. Uitgestrekte lusthoven met bossen, waterpartijen en weilanden rijden zich aaneen tot een reeks van paradijselijke buitenplaatsen, waarvan het „Huis Honselersdijk" wel tot de voornaamste behoorde.

Ten tijde van de stedebedwinger Frederik Hendrik kon het zich in parkaanleg meten met de beroemde Franse tuinen. Van Jacoba van Beierens buitenplaats „des Graven Zande" zijn nog enkele resten te zien, maar overigens is de rust van statige landelijkheid in deze streek vrijwel geheel verloren gegaan. De leuze „gelijkheid" in de Napoleontische tijd is in het Westland zo letterlijk opgevat, dat alle landgoederen die nog herinnerden aan de oude aristocratie met de grond werden gelijk gemaakt, nadat tevoren door de groei van de bevolking al het nodige was opgeruimd. Niettemin is de cultuur, waaraan de streek zijn roem dankt, geboren in de oranjerieër van de heren die destijds de grond voor het grootste deel in handen hadden en aan tuinders verpachtten. De kweek van druiven is vermoedelijk voor de aardigheid ter hand genomen onder auspiciën van Frederik Hendrik die uit Duitsland stekken had meegenomen van de Rijnhellingen. Op zijn buitenplaats „Huis Honselersdijk" koesterde het uitheemse gewas zich voor het eerst aan de Westlandse zon en zoog het de rijke sappen uit Hollandse bodem. Door de visie van pastoor Verburch, die in 1648 zijn intrede deed in het grotendeels gereformeerde Westland, is de teelt van deze vrucht echter van een particuliere vorstelijke liefhebberij uitgegroeid tot een belangrijk bestaansmiddel van de Westlandse bewoners. Er bestaat overigens geen enkel document, waaruit de werkzaamheden van pastoor Verburch om de druiventeelt te bevorderen en aldus de Westlanders aan een bron van inkomsten te helpen, zijn op te maken. Maar de kracht van zijn persoon en zijn langdurige herderlijke arbeid in de parochie Poeldijk, die tevens Wateringen, Naaldwijk, Monster en half Loosduinen omvatte, hebben geleid tot een mondelinge overlevering van generatie op generatie. De figuur van deze priester is op deze manier legendarische trekjes gaan vertonen, maar zijn verdiensten als propagandist van de druivenkweek zijn boven iedere twijfel verheven.

De zich dichter noemende heer Spall verhaalt, dat „Nassau's vorst" (Willem III of IV?) en pastoor Verburch elkaar veelvuldig ontmoetten, hetzij in het paleis, hetzij in de pastorie. Onder het leggen van een kaartje zal dan wel menigmaal de groei van de Frankenthaler, de enige druivensoort die toen nog in het Westland bekend was, zijn besproken. De Poeldijkse pastoor verzuimde in zijn campagne om het levenspeil op te voeren niet zijn parochianen praktische aanwijzingen aan de hand te doen omtrent de meest gunstige omstandigheden waaronder de nieuwe vrucht zou gedijen. Een warm koesterende zon was een der voornaamste voorwaarden, en vrij zeker kan het denkbeeld om muren en heiningen op te richten ter beschutting tegen de wind aan pastoor Verburch worden toegeschreven. Aan de zonzijde groeide dan de wijngaard, gewoon primitief in open Hollandse lucht. De opbrengst, vooral in het begin van de cultuur, was zeer matig, en het pleit voor de overredingskracht van de pastoor, dat veel tuinders ondanks tegenslag hebben doorgezet. Maar als de oogst gelukte was een goede winst ook gegarandeerd. Vele decennia lang bleef het delicate produkt overgeleverd aan de luimen van de natuur totdat tegen het einde van de vorige eeuw het glas werd geïntroduceerd als middel ter doelmatige bescherming. Aanvankelijk werd de muur nog gehandhaafd, waartegen de tuinders eenvoudig een kas aanbouwden, de zogenaamde lessenaar. Uit deze lessenaar groeide via de kor'as de thans algemeen gebruikelijke verwarmde „serre", eigenlijk een Belgische vinding. Muurteelt wordt nu nauwelijks meer toegepast, de meeste heiningen zijn trouwens wel door stormen omvergewaaid.

Het grote voordeel van de kascultuur was niet zozeer de aanzienlijk betere kwaliteit van de druiven en de hogere opbrengst, maar vooral de geforceerd vroege rijping, waardoor het Westland anderen op de markt vóór kon zijn. Bovendien konden andere druivensoorten zich aandienen onder welluidende namen als Black Alicanthe, Gros Maroc, Muskaat van Alexandrië en Golden Champion.

Mét de grotere en meer verfijnde produktie nam ook de export toe, en het was in die dagen, dat het Westland zijn grootste triomfen vierde als bakermat van de Hollandse druif. Een triomf die nu verschraalt door de stroom blozende tomaten, die sedert een klein aantal jaren over onze grenzen rolt. De cijfers spreken voor zich. In 1956 werden op de twaalf plaatselijke veilingen in totaal 8.277.000 kilo druiven aangevoerd, ruim 1,5 miljoen kilo minder dan twee jaar tevoren. Het ziet er naar uit, dat deze dalende tendenz nog steeds aanhoudt. De aanvoer van tomaten steeg echter in hetzelfde tijdsverloop van 58.430.000 tot 65.175.0000 kilogram. Sinds 1952 is de druivenaanvoer met niet minder dan 25 pct verminderd, terwijl het met deze vruchten beteelde areaal met 13 pct inkromp. Ook de export beweegt zich in neergaande lijn door de felle concurrentie van de zuidelijke landen, die hun smakelijke natuurdruiven belangrijk goedkoper kunnen leveren. Overigens is het wel te verwachten, dat er in de druivenkweek spoedig weer een kleine opleving komt omdat veel bedrijven een overgangsperiode beleven met jonge, nog niet volgroeide wingerden. Maar desondanks zijn de verdere vooruitzichten niet bijster gunstig. Het Westland wil de teelt heus wel op peil houden, maar neem het de tuinders eens kwalijk dat zij overschakelen op lonender culturen. Want de druif mag nog zo voornaam zijn van karakter, het Westland wenst zich niet in te spannen om een roemvolle maar nadelige traditie te continueren. De tuinders zijn, nu de uitvoer vermindert, meer en meer aangewezen op de consumptie van het Nederlandse publiek, dat zich echter, dunkt ons, bij de fruithandelaar niet zozeer door de smaak als wel door de prijs der artikelen laat leiden. Een daalder voor een kilo druiven is altijd nog een fikse uitgaaf.

In de planologische strategie tegen een ongebreidelde woekering van het Zuidhollandse woon- en werkgebied is ook het Westland ter sprake gekomen. Professor ir. F. Thijsse van het Nationale Plan is er met zijn gedachte om de cultuur van het Westland in zijn geheel over te planten naar Goeree in geslaagd de „tuin van Holland" weer eens in het middelpunt van de belangstelling te plaatsen. De kwekers raakten echter allerminst in paniek, want zij zijn er in hun hart van overtuigd dat het tot deze ingrijpende evacuatie nooit zal komen. Het Westland kan met zijn 85.000 inwoners met een gerust geweten beschouwd worden als een arbeidsintensief industriegebied. In 1956 bedroeg de omzet van de kweek op de ongeveer 4500 ha beteelbare grond ruim 102 miljoen gulden, waarvan 67 pct voor de export was bestemd, vooral naar Duitsland, Engeland en Scandinavië. De opbrengst van de veilingen Delft, Rotterdam en de Bond Westland wordt voor het afgelopen jaar op circa 250 miljoen gulden geraamd. Meer spreekt nog het feit, dat het Westland, mét het in volle ontwikkeling zijnde gebied rondom Berkel, geboorteplaats van pastoor Verburch, en de uitgestrekte contreien in Noord-Holland, de Nederlandse behoefte aan groente dekt, en deze zou in gevaar komen bij verplaatsing naar elders. Immers, het zou jaren duren eer de nieuwe bodem tot voldoende rijpheid zou zijn gebracht om dezelfde opbrengst te kunnen leveren. In elke hectare grond van het Westland is voor tienduizenden guldens geïnvesteerd, hetgeen kan worden toegelicht met de prijs van één behoorlijke kas: ongeveer ƒ 50.000.

Jan Barendse, met zijn bijna 78 jaar, bijna even langdurige ervaring en als man van grote organisatorische verdiensten de nestor van de Nederlandse tuinbouw genoemd, schudt zijn wijze hoofd als wij de snode plannen aanroeren. Hij ziet het allemaal nog niet gebeuren. Pastoor Verburch evenmin. De grondlegger van Westlands glorie heft, als een posthuum vermaan, fier een forse tros druiven op, daar op zijn grasplantsoentje in Poeldijk.

Heel de Westlandse bevolking, protestant en katholiek, heeft destijds bijgedragen om de nagedachtenis van pastoor Franciscus Verburch in een standbeeld vorm te geven.

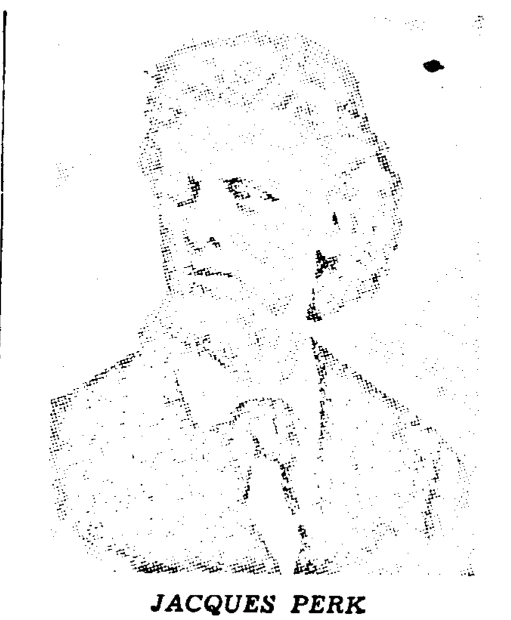
HET KORTE LEVEN VAN JACQUES PERK

(Van een letterkundige medewerker in Nederland)

In opdracht van de minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen heeft Garmt Stuiveling een biografie geschreven over het leven van Jacques Perk. Het boek verscheen onder de titel „Het korte leven van Jacques Perk" en werd uitgegeven bij De Arbeiderspers te Amsterdam. In dit boek werd naar mijn gevoelen op ideale wijze verwerkelijkt wat in zijn opzet een dergelijke ministeriële opdracht moet beogen, te weten een onderzoek in te stellen naar een object dat van literair-historische betekenis geacht kan worden, vervolgens de uitwerking van dit onderzoek neer te leggen in een geschrift dat om zijn factuur niet alleen voor de specialist, maar ook voor bredere kringen van werkelijk geïnteresseerden boeiend kan zijn. Reeds de titel, waaronder Stuiveling zijn boek uitgaf, preludeert op de aard ervan. Mij speelt voortdurend door het hoofd dat deze titel een zinspeling zou kunnen zijn op de titel van „Danny Kaye's beroemde film „Het dubbel leven van Walter Mitty". Ik geef toe dat het spelen met deze gedachte bijna frivool is, frivoler nog dan wanneer men aan „Het korte uur van François Villon" denkt. Van een minister mag niet verwacht worden dat dergelijke zinspelingen in zijn hoofd opkomen. Gezien de lichtelijk schertsende toon waarin Stuiveling de verhaaltrant van zijn boek op verschillende plaatsen gehouden heeft, is de veronderstelling dat de zinspelende titel uit de koker van de auteur komt, niet geheel misdadig. In zijn opzet en uitwerking heeft dit laatste boek van Stuiveling in elk geval niets van de min of meer afstotelijke publikaties waarmee sommige geleerden het wel de wetenschap, maar niet de schone letteren verrijken. Stuiveling deed beide. Niet te verwonderen bij een man, wiens wetenschappelijke kwaliteiten in toepasselijke titels tot uitdrukking komen, en wie al zó veel creatieve prestaties op zijn naam heeft staan dat de kwalificatie kunstenaar in de engere zin gewettigd is.

Wie intussen uit het voorgaande meent te moeten concluderen dat dit boek noch wetenschappelijk noch artistiek geheel verantwoord is, maar een hutspot van beide zou zijn, vergist zich grondig. Het aantrekkelijke aspect van het werk sluit zeer bepaald niet uit, dat het van de eerste tot de laatste regel gedocumenteerd is. Weliswaar ontbreekt deze documentatie. Een volledige opgave van de verspreide vindplaatsen der gegevens waarop de tekst berust zou het boek, naar Stuiveling opmerkt, hebben belast met een duizendtal voetnoten of verwijzingen, „net iets te veel, naar het mij schijnt, om de leesbaarheid ervan ten goede te komen". Wat in het vat is, verzuurt echter niet. Perks levensbeschrijving is het eerste deel van een volledige uitgaaf van zijn vier delen. Alsnog staan te verschijnen een uitgaaf van Perks verzamelde gedichten, van diens brieven en documenten, en van „Proeven in dicht en ondicht". Op 1 november van dit jaar zal het vijfenzeventig jaar geleden zijn dat Perk stierf. Indien rond die tijd de aangekondigde delen verschenen zullen zijn of zullen verschijnen, zal daarmee volledig recht gedaan zijn aan de betekenis van Perk, diens merkwaardig oeuvre, en de betekenis van zijn persoon en plaats in onze letterkunde. In het deel „Brieven en documenten" zal men kunnen vinden, naar Stuiveling verzekert, wat wij op zijn gezag in dit levensverhaal moeten geloven. Het kost geen moeite te verklaren dat ons geloof in dit opzicht in Stuiveling welhaast onbegrensd is. Het is intussen een geloof dat op goede gronden berust. In het verleden heeft Stuiveling zich zó intensief en zóveel nauwkeurigheid bezig gehouden met Perk en diens werk dat men hem graag het crediet geeft waarom zijn boek vraagt.

Als gezegd, belemmert de grondigheid waarmee de auteur zich in leven en werk van Perk verdiept heeft geenszins de leesbaarheid van het geschrift waarin hij verslag uitbrengt van zijn nasporingen. Deze leesbaarheid is zonder twijfel te danken aan de kunstenaar in Stuiveling die goed schrijft (enkele interessante ontsporingen behoeven niet op deze plaats gesignaleerd te worden), die overzichtelijk weet te ordenen, en die bovenal kan „verbeelden". Met dit laatste wordt bedoeld dat Stuiveling niet alleen in staat is teksten te lezen, plaatsen en landstreken te bezoeken, over mensen na te denken, maar dat hij over een zo levendig voorstellingsvermogen beschikt, dat dit alles ook als beeld voor zijn geest oprijst, en dat hij daarna dit beeld vermag te formuleren, zó, dat het minstens bij benadering weer voor de geest van de lezer wordt opgeroepen. Stuiveling weet dit te doen met lokale en historische situaties, zodat zijn boek op tal van plaatsen een bijzonder aardig en treffend beeld geeft van bepaalde negentiende-eeuwse sociale, politieke, culturele en religieuze toestanden en verhoudingen. Hij doet dit ook met betrekking tot de voornaamste personen die rond de figuur van Perk een rol van enige betekenis hebben gespeeld: zijn vader en moeder, zijn tante Betsy, enkele oudere en jongere letterkundigen uit die tijd en de drie meisjes met wie Perk in nader contact is geweest. Wel moet men toegeven, dat deze figuren niet zo scherp geprofileerd te voorschijn treden als men van een romanschrijver zou verwachten. Stuiveling beoogt echter geen roman te schrijven, maar een biografie. Kennelijk heeft Stuiveling zich willen hoeden voor een teveel aan psychologie met betrekking tot hoofd- en bijfiguren, beducht wellicht dat het element van „hineininterpreteren" een rol zou gaan spelen die wetenschappelijk niet geheel verantwoord was. Intussen komt de persoon van Perks vader iets duidelijker uit de verf dan de verhouding tot Jacques, om welke verhouding het toch eigenlijk begonnen was. Bepaald rechtzinnig in de christelijk-theologische leer was die vader niet. De zoon was het nog minder. Hij was het in ieder geval niet. Wanneer men ziet wat Perk in zijn korte leven van tweeëntwintig jaar gestoethaspeld heeft met examens, wat hij allemaal niet heeft willen worden — officier, predikant, journalist, jurist, literator...... de opsomming is van Stuiveling op p. 180 — kan hieruit een troost putten voor de vele examencandidaten die in deze tijd van het jaar zakken voor een examen, alsook voor vele andere tweeëntwintigjarigen die het in de maatschappij nog steeds niet tot een „iets" gebracht hebben. Ook Perk had het op die leeftijd op een bijzonder onregelmatige manier en met betwijfelbaar succes gebracht, hij wist eigenlijk nog steeds niet wat hij „worden wou". Desondanks

JACQUES PERK

verschijnen vijfenzeventig jaar na zijn dood vier boekdelen over hem, waaraan vele tientallen oudere boekdelen zijn voorafgegaan. Het is kennelijk mogelijk zichzelf te realiseren zonder het in de maatschappij tot „iets" gebracht te hebben. Het is mogelijk zónder dit laatste zóveel betekend te hebben dat latere generaties met aandacht en genegenheid zulk een maatschappelijke mislukkeling en zijn spaarzame uitingen bestuderen.

Die in vormelijk opzicht curieuze uitingen ontlenen in ons geval hun aantrekkelijkheid aan het feit dat zij betrekking hebben op essentieel menselijke ervaringen. In religieus opzicht nog minder orthodox in de christelijke leer dan zijn vader, moet Perk bepaald ondogmatisch genoemd worden. In de curve van de ontwikkeling der religieuze denkbeelden tijdens de negentiende eeuw markeert hij een dieptepunt, of als men wil een hoogtepunt, dat in sommige auteurs van de beweging van tachtig als zodanig bevestigd wordt.

Zijn faam ontleent Perk bij de grote massa van zijn lezers intussen minder aan het godsdienstig aspect van zijn werk dan aan het erotisch. Perk is bekend gebleven als de dichter van de zogenaamde Mathildecyclus. Vóór Perk echter met Mathilde Thomas kennis maakte, had hij reeds zijn hart verloren, en wel ten bate van Marie Champury, de dochter van zijn leraar in de Franse taal en letterkunde aan de h.b.s. te Amsterdam waar Perk gestudeerd had. Marie Champury, die kennelijk wist wat zij wel en niet wilde, was echter van de haar door Perk toegedachte baten niet gediend. Haar aantrekkelijkheden, maar nog meer haar weerspannigheid bewogen Perk tot diverse geschriften in dicht- en prozavorm; noch de gebonden, noch de prozavorm hadden invloed op geest en hart van de Amsterdamse schone.

Naderhand had in de Ardennen de bekende ontmoeting plaats met Mathilde Thomas, een ontmoeting die zich uitstrekt over een tijdsduur van enkele dagen, maar die van beslissende betekenis werd voor Perk als dichter. Om het ietwat oneerbiedig te zeggen: Mathilde heeft gewerkt als katalysator. Stuiveling meent dat Perk zich bewust geworden moet zijn dat Mathilde hem was verschenen als de belichaming van het gedroomde vrouwenideaal, waarvan hij al eerder de vage contouren in zijn verbeelding (en ten dele in de werkelijkheid van Marie Champury) had waargenomen. De reële belichaming in Mathilde Thomas inspireerde hem tot het plan een verzencyclus te schrijven waarin niet alleen de ideale vrouwengestalte opgeroepen zou worden, maar waarin ook de problematiek van levensbeschouwelijke aard verwerkt werd waartoe zij aanleiding gaf. Perk realiseerde een en ander in wat als Mathilde-cyclus betiteld werd.

De verhouding tot Mathilde was, zeker in die tijd, gedoemd platonisch te blijven: Mathilde was verloofd en bovendien katholiek. Perks verering voor haar is kennelijk platonisch geweest, al weet Stuiveling te vertellen dat hij, nadat zij een beek waren overgestoken, „haar blote voeten had gedroogd, ze heimelijk strelend". Dat Perk deze voeten droogde toen zij niet alleen nat maar ook bloot waren, lijkt bijzonder praktisch; dat hij ze heimelijk streelde — de nadere documentatie en bewijzen voor deze schokkende onthulling zien wij met spanning tegemoet in het deel „Brieven en documenten" — mag geen afbreuk doen aan het platonisch karakter van Perks genegenheid.

Van meer volledig menselijke aard is geweest Perks liefde voor Joanna Blancke, die hij in het jaar van zijn dood kennelijk met een wezenlijk liefdesgevoel heeft bemind. Ten aanzien van Joanna heeft Perk al de wapens van de literaire strategie waarover hij beschikte, aangewend. Ook ditmaal zonder het resultaat dat hij ervan verhoopte: Joanna was in het geheim verloofd — maar met het literair resultaat dat hem in zijn tijd reeds als dichter deed erkennen. Welke precies deze dichterlijke resultaten waren, moge de belangstellende lezer in het boek van Stuiveling nagaan, die tevens nogmaals uit de doeken doet op welke merkwaardige wijze Willem Kloos na Perks dood gemanipuleerd heeft met de dichterlijke nalatenschap van de jong gestorvene en de hoogst vrijmoedige wijze waarop Kloos omsprong met Perks werk. Maar ook in dit geval geldt dat, hoe snel en veelvuldig Kloos' leugens geweest mogen zijn, de waarheid deze leugens uiteindelijk toch heeft achterhaald. Als een volledige krijgsgod in wapenrusting fungeert de Waarheid in dit geval in de persoon van Stuiveling, wie men slechts een spoedige voltooiing van deze letterkundige arbeid mag toewensen. Dit kleine boek over Perks „korte leven" is een boeiend preludium.

EISENHOWER vraagt Congres 1.260.000.000 dollar voor raketten-ontwikkeling en luchtverdediging

Washington. — President Eisenhower heeft het Amerikaanse congres om 1.260.000.000 dollar verzocht voor bespoediging van de ontwikkeling van raketten en uitbreiding van het luchtverdedigingsstelsel.

Het verzoek van de president werd een uur nadat het congres zijn werkzaamheden had vervat, naar het Kapitool, waar het congres vergaderd, overgebracht.

Van deze nieuwe toe te wijzen gelden zal 219.000.000 dollar worden gebruikt voor bespoediging van de uitbreiding van de strategische luchtmacht. Een bedrag van 329.000.000 dollar is bestemd voor de ontwikkeling van lange-afstandraketten, aanleg van lanceerinrichtingen en de bouw van duikboten, die raketten kunnen afschieten. Verder zal, aldus de boodschap van de president, 683.000.000 dollar worden besteed voor de aanleg van installaties, waarmee vijandelijke raketten kunnen worden waargenomen. Tenslotte is 29.000.000 dollar bestemd voor uitbreiding van de luchtverdediging.

Spion RHODES komt voor krijgsraad

Washington. — De Amerikaanse onderofficier Roy Rhodes moet voor een krijgsraad verschijnen op beschuldiging van spionage. Hij zou tussen 1951 en 1953, toen hij in dienst was van de Amerikaanse ambassade in Moskou, inlichtingen aan de Russen hebben verschaft over het codesysteem en het doen en laten van ander ambassadepersoneel. Rhodes was een van de voornaamste getuigen a charge in het proces tegen de Russische kolonel Rudolf Abel, die vorig jaar in oktober in Amerika tot 30 jaar is veroordeeld.

New York. — De kernreactor te Shippingport, in de Amerikaanse staat Pennsylvanië, levert voortaan elektrische stroom aan de inwoners van deze plaats. Het is de eerste Amerikaanse kernreactor, die voor deze vorm van energie-opwekking wordt gebruikt. Een Amerikaanse firma heeft de reactor, onder toezicht van de federale commissie voor de kernenergie, gebouwd.

Geoffry Duke wordt sportwagenracer

Londen. — Geoffry Duke, oud wereldkampioen motorrennen in de 350 CC klasse (twee maal) en de 500 CC klasse (vier maal) zal in de toekomst wellicht gaan deelnemen aan de sportwagenraces. Hij voert op het ogenblik besprekingen met de Aston-Martin fabrieken.

Duke trekt zich uit de motorsport terug omdat hij — sedert het besluit van Gilera om niet meer officieel teams voor wedstrijden in te schrijven — geen acceptabel contract kon sluiten.

Enkele andere Britse coureurs zullen in 1958 als privé-rijders starten. Lomas met een Morini of Benelli, Dal en Cambell met Morton en McIntyre met een AJS en een Norton.

Argentijnse Saboteurs vernielen locomotieven

Buenos Aires. — Saboteurs hebben in de Argentijnse nabij de Boliviaanse grens gelegen stad La Quiaca, drie locomotieven volledig vernield. De locomotieven werden met benzine overgoten en vervolgens in brand gestoken. Verscheidene spoorwegwerkers zijn gearresteerd. De politie weet nog niet of de sabotage door politieke agitatoren of door (Peronistische) vakbondsleden is bedreven.

Johannesburg. — De beschuldiging van hoogverraad, die te Johannesburg tegen 156 personen van verschillende landaard was uitgebracht, is voor 61 hunner ingetrokken. Het onderzoek in de overige gevallen wordt voortgezet. De betrokkenen worden beschuldigd van handelingen, die erop gericht waren het huidige Zuidafrikaanse bewind met geweld omver te werpen.

Brussel. — De Belgische Unie van filmcritici heeft de prijs voor de beste film van het jaar 1957 toegekend aan de Amerikaanse film „Twelve angry men".

Amerikanen niet al te somber over economische gang van zaken in 1958

(Bijzondere correspondentie uit New York)

De vraag waarmee men zich in Amerika thans bezig houdt is was 1958 voor de economie zal brengen. Deze vraag is echter thans heel wat moeilijker te beantwoorden dan in de jaren 1955 en 1956 toen de hausse nog in volle gang was.

Nu de conjunctuur duidelijk een omslag vertoont, die tot uiting komt in een teruggang, bijna allerwege, van de economische activiteit, is het minder eenvoudig, zo economische voorspellingen al ooit eenvoudig zijn, om de verwachtingen voor het jaar 1958 op te stellen. Toch waagt men zich er aan en hoewel de nodige voorzichtigheid geboden blijft, lijkt het toch van belang aan deze pogingen enige aandacht te schenken.

Ondanks de teruggang in de economische activiteit, die in de afgelopen maanden te zien is geweest en die o.m. tot uiting kwam in de daling van de industriële produktie, stijging van de werkloosheid en lagere omzetten, moet men dan in de eerste plaats constateren, dat men over het algemeen niet al te somber gestemd is en het opmerkelijke daarbij is dat het pessimisme een paar maanden geleden beslist groter was dan thans het geval is, waarop wij straks nog terugkomen.

Investeringen dalen

Men verwacht dat de omzetten van de industrie in 1958 ongeveer op het peil zullen blijven van 1957, waarbij wel rekening wordt gehouden met een inkrimping van de winsten. Het bruto-nationaal-produkt zal naar men verwacht in het eerste halfjaar 1958 met 1 à 2 pct dalen ten opzichte van het huidige peil, maar in het tweede halfjaar verwacht men weer enige stijging zodat over het gehele jaar 1958 het bruto-nationaal-produkt ongeveer 440 miljard dollar zou belopen tegen naar schatting 435 miljard in het lopende jaar, een lichte stijging dus nog. In de jaren 1955, 1956 en 1957 werd echter aanzienlijk grotere stijgingen geboekt te weten 30 miljard in 1955, 23 miljaard in 1956 en ca 20 miljard in 1957, alhoewel hierbij rekening moet worden gehouden met de plaats gehad hebbende prijsstijgingen.

Een belangrijk gebeuren in 1958 dat zijn invloed zal kunnen uitoefenen op de economische gang van zaken is dat er weer een aantal belangrijke arbeidscontracten, gesloten tussen de vakbonden en de industrieën (onder andere die in de automobielsector) afgelopen en vernieuwd moeten worden. Het is wel vrij zeker, dat van de zijde van de bonden nieuwe looneisen zullen worden gesteld.

Dit kan weer een nieuwe stimulans betekenen voor prijsstijgingen en de inflatoire spanningen weer aanwakkeren, terwijl men nu juist al zo ingenomen was met het feit, dat de inflatie op dit moment niet meer het grootste gevaar was dat de economie bedreigde en dat de consumptie-prijs-index geen nieuwe stijging te zien had gegeven in oktober j.l. Maar er is nog een gevolg waarop moet worden gewezen. De bedrijven zullen nu de gang van zaken toch al iets minder rooskleurig is, geen forse loonsverhogingen willen geven. Men kan dus verwachten, dat de onderhandelingen over de nieuwe arbeidscontracten een moeilijk verloop zullen hebben, hetgeen stakingen met zich kan brengen, die weer een belangrijk produktieverlies kunnen betekenen.

Hierboven werd al opgemerkt, dat men toch over het algemeen minder somber gestemd is dan een maand of twee geleden. Eensdeels is dat te wijten aan de ruimere geldpolitiek, die al iets meer merkbaar wordt en anderdeels aan de te verwachten hogere uitgaven voor defensie.

Men zal echter wel moeten bedenken, dat als de uitgaven voor defensie worden verhoogd, dit nog zeer weinig invloed zal hebben op het eerste halfjaar 1958, maar wel op het tweede halfjaar. In ieder geval heeft de mogelijkheid van hogere uitgaven al weer wat meer vertrouwen gegeven, niet alleen aan de industrieën, die voor de defensie werken, maar ook aan de toeleveringsbedrijven van deze industrieën. In ieder geval kan men zeggen dat er een stimulans voor de economische activiteit vanuit zal gaan.

Ook de regering schijnt trouwens wel rekening te houden met hogere uitgaven, want hoewel zij de hoop heeft uitgesproken de begroting in evenwicht te houden, werd tegelijkertijd toch medegedeeld, dat geen verzekering kon worden gegeven dat men hierin zou slagen. In ieder geval schijnt men al te overwegen om enkele belastingverlagingen, die automatisch aan het einde van het lopende begrotingsjaar (30 juni 1958) tot stand zouden komen (o.a. verlaging van de vennootschapsbelasting) nog maar een jaar op te schorten.

Wat betreft de consumptie verwacht men, dat deze op hoog peil zal blijven en zelfs nog iets hoger zal komen dan in 1957.

Gebleken is dus, dat men verwacht, dat de uitgaven van de overheid en van de consumenten nog zullen stijgen, alhoewel uiteraard nog niet gezegd kan worden in welke mate. Maar er is nog een derde, zeer belangrijke groep van bestedingen n.l. de investeringen van het bedrijfsleven en deze geven een niet zo bemoedigend beeld te zien, integendeel er wordt een belangrijke daling van deze uitgaven verwacht. Voor velen is dit een belangrijke aanwijzing voor het conjunctuurverloop, men weet dat zowel in het jaar 1955 als '56 de hausse eigenlijk gedragen werd door de grote uitgaven voor de industriële expansie.

In het derde kwartaal 1957 nu zijn de gevoteerde gelden voor investeringen bij duizend van de grote maatschappijen met 31 pct gedaald vergeleken met dezelfde periode van 1956. Het verleden heeft bovendien bewezen, dat als de investeringen eenmaal beginnen te dalen in deze ontwikkeling niet snel en gemakkelijk een wending komt.

De kapitaaluitgaven van de industrie bewegen zich dus in dalende lijn en de verwachting is dat deze daling van vrij lange duur zal zijn, zodat men uit deze hoek voorlopig geen stimulans te verwachten heeft.

Voor enige van de belangrijkste bedrijfstakken zijn de volgende verwachtingen op te stellen: De **electrotechnische industrie** verwacht na een record-omzet in '57 een verdere groei vooral van de militaire en industriële orders, alhoewel ook de radio- en televisieomzet wellicht nog zullen stijgen. De **staalindustrie** verwacht, dat haar afnemers in 1958 ongeveer evenveel staal zullen gebruiken als dit jaar, maar een deel hiervan zal uit voorraden komen, zodat de produktie van de staalindustrie ca 5 pct of iets meer beneden die van het lopende jaar zou komen. De **vliegtuigindustrie** verwacht minder ..ers in 1958 maar in 1959 wordt weer een opleving verwacht. De **olie-industrie** begint het nieuwe jaar met een grotere productie- en raffinagecapaciteit dan nodig, hetgeen vermoedelijk zal betekenen scherpere concurrentie en enige prijsdaling. In 1958 zou de Amerikaanse vraag slechts met 2 à 3 pct toenemen en de wereldvraag naar Amerikaanse vraag slechts met 2 à 3 stijging vertonen. De woningbouwers verwachten dat ruim een miljoen huizen zullen worden gebouwd tegen iets minder dan een miljoen in 1957. De chemische industrie verwacht een stijging van de omzet met 5 pct boven de omzetten van dit jaar.

Wat betreft de **auto-industrie**, hier zijn de aanwijzingen nog schaars aangaande de verkopen van de nieuwe modellen. Men hoopt echter toch nog een omzet van zes miljoen auto's te behalen. Rekening moet hier worden gehouden met de vernieuwing van de arbeidscontracten, hetgeen vermoedelijk uit zal draaien op hogere lonen.

Zeven Russische deserteurs gegrepen

Hamburg. — Het Westduitse blad „Bildzeitung" meldt dat de Oostduitse politie en Russische militairen hebben verhinderd, dat zeven ongewapende Russische soldaten uit Oost-Duitsland naar West-Duitsland uitweken. Deze vluchtpoging zou nabij de Westduitse plaats Eschwege zijn ondernomen.

De deserterende soldaten, die vanuit een wachttoren door Oostduitse politiemannen werden beschoten, stietten in een bosje op een patrouille van de Oostduitse politie, waarna een handgemeen ontstond, aldus hebben ooggetuigen „Bildzeitung" meegedeeld. Even later werden de vluchtende militairen overmeesterd door Russische soldaten, die in allerijl met een vrachtauto waren aangevoerd, zo meldt de „Bildzeitung".

Gemengd Nieuws

Londen. — De B.B.C. heeft besloten haar kontrakt met Malcolm Muggeridge, voormalig hoofdredakteur van het Britse humoristische weekblad „Punch", die in het Amerikaanse tijdschrift „Saturday Evening Post" een kritisch artikel over Koningin Elizabeth van Groot Brittannië heeft gepubliceerd, niet te vernieuwen. Het kontrakt liep eind december af.

Een woordvoerder der Britse omroepmaatschappij verklaarde, dat zij zich, wanneer gewenst, van geval tot geval met Muggeridge in verbinding zou stellen i.v.m. eventuele bijdragen van hem.

Kort na de publikatie van het artikel werd Muggeridge reeds medegedeeld, dat zijn medewerking aan het B.B.C.-televisieprogramma „Panorama" niet meer gezocht werd.

Accra. — De premier van Ghana, Kwame Nkrumah, die 48 jaar oud is, is zonder voorafgaande aankondiging in het huwelijk getreden met de 26-jarige Egyptische Fathia Halen Ritzk, die vlak tevoren per vliegtuig uit Cairo naar Accra was overgekomen.

George Town. — De heer David B. Wharton, attaché voor Brits West-Indië aan het ministerie van Buitenlandse Zaken in Washington, arriveerde onlangs in Brits Guyana. De heer Wharton maakt een oriëntatie-reis door het Caraibisch gebied, voornamelijk om kennis te maken met de problemen betreffende dit gebied.

Gravedone (Italië). — Een dief, die gedurende Nieuwjaarsdag heeft ingebroken in Gravedone, heeft in een camerazaak een toestel van grote waarde en 499 andere meegenomen. Hij beschouwde de zelfbediening als exclusief en liet een tip van 1000 lire achter. Dit is niet veel. In Antilliaans geld omgerekend, schonk hij iets meer dan ƒ 55,—.

Hongkong. — Te Peking heeft het communistische volksdagblad een artikel geschreven over de verderfelijke invloed van Rock-'n-Roll op de discipline van de communistische jeugd- en ouderen. Onder de onbegrijpelijke titel „Weg met de gele muziek" sprak het blad de banvloek uit over „dergelijke bourgeois-dansen".

Barcelona. — Dezer dagen hebben voor een krijgsraad te Barcelona 21 personen terecht gestaan, die betrokken waren in het smokkelen van Spaanse wapens naar de Algerijnse rebellen. De wapens waren gedeeltelijk uit Spaanse opslagplaatsen gestolen. Onder de schuldigen bevonden zich Spaanse militairen en leden der politie. De wapensmokkel was begin 1955 door een Algerijn opgezet.

Heer Bommel en de Achtgever

3058. Heer Bommel beklom de trap onder het neurieën van een vrolijk wijsje. Hij voelde zich zeer voldaan en dat was geen wonder. Niet iedereen wordt zo maar tot beheerder van de schatten van het Oosten benoemd. Voor zoiets moet men een Bommel zijn, dat is duidelijk. Opgewekt had hij Tom Poes welterusten gewenst en nu was hij op weg naar zijn slaapvertrek met het juwelenkistje onder de arm.

Doch boven werd hij tegengehouden door Joost.

„Excuseer, heer Olivier", sprak de trouwe knecht. „Ik heb de heren hun kamers gewezen, met Uw welnemen maar de heer Oen wenste er geen gebruik van te maken!"

„Niet?" vroeg heer Bommel, verbaasd de wenkbrauwen fronsend.

„Nee", hernam Joost. „Hij begaf zich naar Uw kamer. Zéér vrijpostig, als U mij toestaat. Zoiets komt voor een goed getrainde bediende niet te pas."

„Dat komt inderdaad niet te pas!" riep heer Ollie uit. „Ik zal hem op z'n nummer zetten!"

Met deze woorden betrad hij fors zijn slaapvertrek en struikelde zodoende over de nederige I Oen, die zich op een matje voor zijn bed had uitgestrekt. Met een dreun kwam hij op de vloer te land en het zag er even naar uit, dat hij een driftaanval zou krijgen.

Doch toen gleed er een zachte trek over zijn gelaat en glimlachend wendde hij zich om naar Joost.

„Kijk", sprak hij, „dat is nu eens trouw! Hier ben ik, een eenzaam heer gebukt onder de geweldige zorgen voor de schatten van het Oosten. Maar is er een toegewijd iemand, die aanbiedt om deze last te helpen dragen? Neen! Mijn beste vriend Tom Poes en mijn bediende Joost gaan zorgeloos zingend naar bed en ik zou er alleen voor staan wanneer deze vreemdeling er niet was. Hij beschermt mij zelfs in mijn slaap. Dit is leerzaam, Joost! Ik hoop, dat je er een voorbeeld aan zult nemen!"

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

69

Bruins deelde hem mee, dat hij uit arrest ontslagen was en voegde aan de officiële mededeling toe: „U heeft uw spoedige invrijheidstelling te danken aan madame Derby, die bekende, de moord door de neger te hebben laten plegen. Maar de reden waartoe zij tot deze moord kwam, was uw ontrouw aan haar.... met Hélène.... de reden van haar bekentenis, haar innig verlangen u in vrijheid gesteld te zien en het zekerstellen van uw onschuld. Het spreekt vanzelf, dat zij zich nu in arrest bevindt en zal moeten terechtstaan."

„Lief van haar," was alles wat Van Bevenvoorde aan dankbaarheid kon opbrengen. „En wanneer kan ik nu mijn cel verlaten?", vroeg hij. „Krijg ik geen vergoeding voor het onschuldig opsluiten van mijn persoon?"

De weerzin van Bruins tegen dit minderwaardige individu nam nog toe. Het liefst had hij hem de cel uitgetrapt, maar hij volstond met de aangelegenheid in handen te geven van een wachtmeester en verdween zonder een enkel woord.

De tijd ging snel en tot zijn schrik zag hij, dat het al vier uur was. Toen hij tegenover de H.I. zat, had hij een gevoel van onrust, dat hij niet van zich af kon zetten. Hij luisterde maar met een half oor naar alles wat zijn chef te zeggen had.

„Ik moet toegeven, Bruins", zei hij edelmoedig, „dat jij en niet ik gelijk had, jammer genoeg vonden we hem niet in villa Uganda, maar ik vraag me af, waar moeten we hem dan zoeken? Wij weten alleen, dat hij met een Citroën, waarin nog drie kerels zaten, naar Den Haag is gebracht, tenminste, dat vermoeden we, maar zekerheid hebben we niet eens. Voor ik verder ga, moet ik je nog mijn compliment maken voor de handige manier waarop je die madame Derby uit haar tent hebt gelokt, ze...... "

Bruins viel hem in de rede.

„Ik ben u daar dankbaar voor, meneer, maar ik ril als ik denk aan het lot van de inspecteur. U moet me niet kwalijk nemen, maar we hebben geen tijd te verliezen. Ik ken die schoften, die voor niets terugdeinzen, voor wie een mensenleven van nul en gener waarde is. Alleen hun eigen leven verdedigen ze tot het uiterste. Derby en die neger waren niet in de villa, die zijn dus bij de ontvoering betrokken. De bewaking heeft ze niet zien weggaan, maar dat kan nog 's nachts zijn gebeurd, nadat ze het bericht hadden gekregen van de dood van Brentano. Ze zijn naar de een of andere schuilplaats gegaan, waar ze ook de inspecteur hebben heen gebracht."

„Alles goed en wel," zei de H.I., „maar het is het zoeken naar een naald in een hooiberg. Heb je enig idee, heb jij enig vermoeden?"

Bruins keek somber voor zich uit en dacht hardop.

„Laten we aannemen, dat ze de inspecteur naar Den Haag hebben vervoerd, dan moeten ze hier zijn aangekomen, toen het al dag was. Ze konden toen onmogelijk weten, dat we al op de hoogte waren van de ontvoering, maar ze zullen niets hebben willen riskeren, vooral omdat het hier een politieman gold."

„Ik begrijp niet waar je heen wilt," viel de H.I. hem ongeduldig in de rede. Zonder notitie van deze opmerking te nemen, ging Bruins verder. „De overval is spontaan gebeurd, er konden dus geen voorbereidende maatregelen worden genomen, er konden ook geen bijzondere plannen worden gemaakt, waaruit volgt, dat reeds vooraf aan alle voorwaarden om de inspecteur te ontvoeren en daarna ergens op te sluiten was voldaan. Zou dat niet het geval zijn geweest, dan hadden ze van de overval moeten afzien en hem eenvoudig uit de weg hebben geruimd; daar hadden ze alle gelegenheid voor."

De H.I. hoorde nu met spanning het betoog van Bruins aan. Deze wachtte enige ogenblikken en ging toen verder.

„Nu is het niet zo moeilijk als het lijkt om iemand uit zijn auto te halen en te ontvoeren, oneindig veel moeilijker is het om hem daarna op te bergen, zodat hij onvindbaar is. Ik heb al gezegd dat aan alle voorwaarden, aan een ontvoering te stellen, was voldaan, waaruit volgt, dat ze ook de beschikking hadden over een geschikte schuilplaats......

Laten we nu eens nagaan aan welke eisen zo'n schuilplaats moet voldoen. Hij mag niet in een gewone straat liggen, alleen al niet, omdat de komst van de auto met drie man en nog een bewusteloze, veel te veel de aandacht zou hebben getrokken en verder, omdat een gewoon huis weinig gelegenheid biedt tot het opbergen van een gevangene. Het meest in aanmerking komt een alleenstaande villa, maar deze mag niet te eenzaam liggen. Villa Uganda is er voor geknipt, maar Derby weet dat onze ogen daarop gevestigd zijn. Dáár hebben ze hem zeker niet gebracht."

„Maar waar dan wel heen?", vroeg de H.I. Plotseling werd Bruins opgewonden. „Als ze hem nu eens gebracht hadden naar een villa, bewoond door een van de leden van de club? Als we nu eens de lijst namen van de leden en we gingen de adressen na of er iemand van hen in een soort villa woont, dan maken we toch een goede kans, wat denkt u ervan?"

De H.I. werd enthousiast.

„Een verduiveld goed idee...... het is lang niet zeker dat we succes zullen hebben, maar een andere weg zie ik niet, althans niet nu we in tijdnood verkeren."

„Ik ga als de duivel de ledenlijst en de woonplaatsen van de leden bekijken."

Bruins sprong op en wilde de kamer uitgaan, toen de bode binnenkwam en de H.I. een brief overhandigde, die in de brievenbus was gestopt.

„Wacht nog even Bruins, laat ik eerst deze brief eens bekijken."

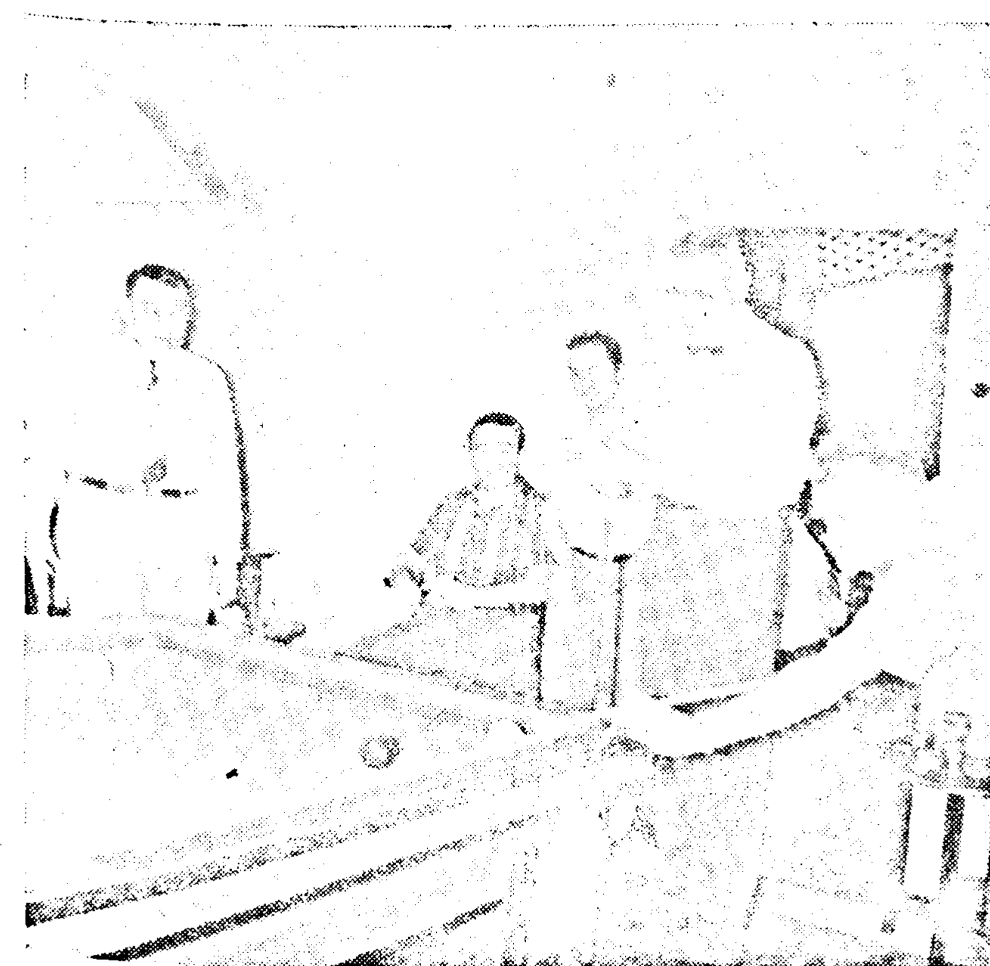
Hij liep de inhoud snel door en reikte het epistel zonder een woord te zeggen aan Bruins over; deze las:

Aan de Hoofdinspecteur der recherche,

Bij deze deel ik u mee, dat inspecteur Kielstra zich in mijn macht bevindt. Ik eis:

1) Ogenblikkelijke invrijheidstelling van madame Derby, zoëven door uw handlangers gearresteerd,

(Wordt vervolgd)

Gisteravond werd in de Tivoliclub het toernooi tussen de R.K. Onderwijzersbond St Thomas en de leden van Tivoli voortgezet, dit keer met biljarten. Het werden zes spannende partijen. Was de totaalstand van het toernooi vóór het biljarten 18—16 in het voordeel van St Thomas. Na het biljarten werd het 26—24 voor Tivoli. De gedetailleerde uitslagen waren als volgt: Mario Arends (Tivoli) verslaat E. Schweitz 100—86, C. Huygen (St Thomas) verslaat C. in 't Veld 50—48, Ru Arends (Tivoli) verslaat E. Solognier, Jurrjens (St Thomas) verslaat Arturo Arends 50—32, Max Arends (Tivoli) verslaat G. Straver 50—12, Eric Croes (Tivoli) verslaat W. van Wegberg 50—32. Op de foto een spelmoment van de wedstrijd C. in 't Veld — C. Huygen. Tussen de spelers in de heren E. Schweitz en Osorio.

De Nederlandse zeesleper „Clyde" vertrok gistermorgen vroeg uit de haven van Oranjestad, met als sleep het casco van de „Louise", een oud schip, dat reeds gedeeltelijk op Aruba onder leiding van kapitein Zee werd gesleept.

Voz di Aruba kreeg bezoek van de politie

Wegens publiceren van programma der feestelijkheden t.g.v. het bezoek van Prinses BEATRIX

Oranjestad. — H.K.H. Prinses Beatrix zal op 8 februari a.s. 's middags om drie uur op Prinses Beatrixvliegveld arriveren. De Prinses komt dan per speciale vliegtuig van Bonaire.

Voor het bezoek werd een programma opgesteld, dat thans nog de goedkeuring van H.M. de Koningin behoeft. Enkele hoofdpunten uit dit programma zouden zijn een bezoek aan de kerkdienst van de prot. gemeente van Oranjestad, op 9 februari. Later in de morgen zullen er dan zeilwedstrijden zijn. Mandag 10 februari begint de dag met een aubade van de schooljeugd. Om acht uur des avonds is een ontvangst geprojekteerd in club Caribe, terwijl eerder op de dag de buitendistricten worden bezocht. Op 11 februari komen de grote werken aan de beurt. H.K.H. zal bezoeken brengen aan het in aanbouw zijnde Aruba Caribbean Hotel, de hydroponics farm en de waterplant. Ook zal de Lago worden bezocht. In meer intieme kring wordt des avonds een barbecue gehouden op Basiruti.

De Prinses vertrekt op 12 februari des morgens vroeg.

Deze programma-onderdelen werden gistermiddag tijdens de nieuwsuitzending van Voz di Aruba bekend gemaakt. Het schijnt dat men over dit feit weinig te spreken is en dat de overheid van mening is, dat gewacht had moeten worden met de publicatie tot de voorlichtingsdienst van de regering het bericht heeft vrijgegeven. Er werd dan ook een politioneel onderzoek ingesteld. De heer Kibbelaar nam gisteren de tekst van de nieuwsuitzending, blijkens een achtergelaten papier, "in beslag". Later in de avond werd de tekst weer terugbezorgd in de studio. Een vreemde gang van zaken.

Het komt ons voor dat er nodeloos geheimzinnig wordt gedaan over het aanstand bezoek, waarop men zich vooral zo bijzonder verheugt. De namen van degenen die het programma opstelden werd nog steeds niet gepubliceerd en er is wel bijzonder weinig overleg met instellingen en groepen die straks direkt met het bezoek te maken hebben. Ofschoon de Kroonprinses over enkele weken al in ons midden is kan men zich nog steeds niet beginnen voor te bereiden.

Hoe de bevolking van Aruba en in het bijzonder de jeugd zich nu kan prepareren voor dit bezoek is een raadsel. Op de scholen wordt nog niet geoefend, terwijl het toch wel leuk zou zijn nu eens een paar nieuwe liederen te horen tijdens de aubade en niet weer te vervallen in de betreurenswaardige sleur die is ontstaan bij de Koninginnedag-aubades... "Schoon is de West", en "Waar de bonte huizen lachen".... Dat de kinderen deze liedjes nu door en door kennen, blijkt uit de lijzige zang, waarop we ieder jaar weer worden "getrakteerd". Wij vragen ons verder af hoe en wat Aruba zal laten zien. Ook een defile eist voorbereiding, zo goed als een speciale manifestatie. Aruba zal zich graag inspannen om de prinses een zeer bijzonder welkom te bereiden, maar daarvoor is organisatie nodig. Het wordt zeer kort dag.

Boedapest. — In Boedapest is Laszlo Ivan Kovacs, leider van een "tegenrevolutionaire groep, terechtgesteld.

Eerste phase nieuw spoorwegnet in Venezuela gereed

Caracas. — Het nationale instituut der spoorwegen in Venezuela maakte bekend, dat de eerste phase van het spoorwegnet, dat in de toekomst de belangrijkste centra's van het land met elkaar zal verbinden, in december j.l. in gebruik is genomen.

Het betreft hier het dubbelspoor trajekt Puerto Cabello — Barquisimeto (175 km) dat Bs 251.000.000 heeft gekost inclusief het tot op heden aangekochte rollend materieel, stations, seininstallaties en dergelijke. De aanlegkosten van de railbaan bedroegen gemiddeld Bs 800.000 per km. In het begin van 1958 zal een aanvang worden gemaakt met het trajekt Puerto Cabello-Valencia en de plannen voorzien in de voltooiing in 1962 van ongeveer duizend km. hoofdlijnen die volgens de huidige prijzen in totaal ongeveer Bs. 1.000.000.000 zullen kosten.

Caracas. — De inschrijving werd opengesteld en inmiddels ook al weer gesloten voor de aanleg van een 91 km lang weggedeelte van de Pan-American Highway tussen de plaatsen El Dorado en Santa Elena de Uairen. Het betreft hier de toekomstige verbinding tussen Venezuela en Brazilië.

Caracas. — In het te bevloeien Guarico-gebied werd de aanleg van $15^{1}/_{2}$ km. irrigatiekanalen aanbesteed. De inschrijving werd inmiddels gesloten

Half miljoen buitenlanders in VENEZUELA

Caracas. — Het aantal buitenlanders dat zich in Venezuela vestigde beloopt thans bijna 500.000. De belangrijkste groepen waren afkomstig uit: Italië 144.364; Spanje 131.096; Verenigde Staten 40.836; Portugal 35.403; Engeland 10.782; Cuba 8474; Duitsland 7025; Frankrijk 6759; Nederland 4118; Argentinië 2850; overige landen 76.658.

Met uitbreiding haven van Maracaibo wordt binnenkort begonnen

Caracas. — De in het bulletin van de Venezolaans-Nederlandse kamer van koophandel en industrie van maart 1957 aangekondigde plannen om de haven van Maracaibo uit te breiden schijnen thans zo ver gevorderd te zijn dat men verwacht in januari of februari een aanvang met de werkzaamheden te kunnen maken. Afgezien van de reeds eerder vermelde werken zou men tevens nog een gebouw voor het em- en debarqueren van passagiers oprichten van soortgelijk ontwerp als dat te La Guaira. Totale kosten: ongeveer bs 20.000.000.

Werven aangewezen voor bouw van Venezolaanse touristenschepen

Caracas. — Voor de aanbesteding der twee toeristenschepen waarvan in het bulletin van de Venezolaanse K.v.K. en Industrie van oktober j.l. sprake was, werden de navolgende werven toegelaten: Société Anonime John Cockerill, Ougree (België), Fairfield Shipbuilding and Engineering Co. Lrd. (Engeland) een combinatie van Franse werven, Blohm & Voss A. G. (Duitsland), Ansaldo S.A. (Italië) en Cantieri Reuniti del Adriatico (Italië). De hierboven genoemde firma's dienen voor 17 januari 1958 een definitieve offerte te hebben ingediend bij de kantoren van de C. A. Venezolana de Navegacion, na een bedrg van Bs. 50.000 als borgsom te hebben gestort.

AANTAL JOURNALISTEN in Venezuela gevangen genomen

Tallozen zochten toevlucht in buitenlandse ambassades

Caracas (AFP/ANP). — In Caracas is het volkomen rustig. Het schijnt, dat de gebeurtenissen van de afgelopen dagen geen diepe indruk hebben gemaakt. Sinds donderdagochtend zijn de gewapende politiewachten voor de openbare gebouwen teruggetrokken en de nationale garde, die woensdag nog het veldtenue droeg, is weer in het gebruikelijke uniform gekleed.

Président Marcos Perez Jimenez zal vandaag in aanwezigheid van militaire delegaties uit verscheidene Zuidamerikaanse landen een nieuw opleidingsinstituut openen.

De opwinding, die in het buitenland is veroorzaakt door de berichten over de aanhouding van verscheidene geestelijken, schijnt in Venezolaanse officiële kringen verbazing te hebben gewekt. Men merkte in deze kringen op, dat de verhouding tussen de kerk in Venezuela en de huidige regering uitstekend is en dat de „bijzondere administratieve maatregelen" tegen zekere priesters gegrond zijn op hun actieve rol in de opstand deze maand. Het aantal journalisten, dat gevangen is genomen, is niet groot. Vele anderen, die zich al dan niet terecht bedreigd voelen, houden zich voorlopig op de achtergrond.

Wat de gearresteerde journalisten betreft, aldus A.F.P., schijnt het dat zij nauw betrokken zijn geweest bij de samenzwering en enkele van hen hebben medegewerkt aan uitzendingen van de radio-zender, die de eerste in de handen der opstandelingen was.

Tenslotte wordt vernomen dat talloze personen een toevlucht hebben gezocht in de buitenlandse ambassades in Caracas.

Bouw van Koelhuizen te La Guaira

Caracas. —In de haven van La Guaira is men thans doende koelhuizen te construeren zodat gekoelde en diepgevroren lading, voor het geval deze niet onmiddellijk worden ingeklaard, in behoorlijke toestand kunnen worden opgeslagen.

Pijpleiding tussen Barinas en Puerto Cabello in gebruik genomen

Caracas. — In de maand december is de 338 km lange pijpleiding van 20" diameter, welke voor gezamenlijke rekening door de Socony Mobil Oil Co. (75 procent) en Sinclair Oil Co. (25 procent) werd aangelegd tussen Barinas en Puerto Cabello, in gebruik genomen. Dit projekt vereiste een investering van bs 30.000.000 en heeft een max. capaciteit van 24.000 m3 olie per dag.

Nieuwe parkeergarage in Caracas

Caracas. — In het centrum van Caracas in eind verleden maand een nieuwe parkeergarage geopend met een capaciteit van 670 automobielen. Deze garage zal volgens het Amerikaanse "Pigeon-Hole Parking" systeem worden uitgevoerd.

36 Nederlandse scholen in INDONESIE gesloten

Djakarta. — Naar de correspondent van het ANP in Djakarta van gezaghebbende zijde vernam, zijn met ingang van 1 januari in Indonesië 36 Nederlandse scholen gesloten. Het betreft hier scholen in onder meer Medan, Palembang, Djakarta, Bogor, Surabaja en Malang. Verwacht wordt, dat ook de Nederlandse Middelbare Scholen in Bandoeng en Soerabaja binnen enkele maanden zullen moeten sluiten.

Tot de scholen, welke reeds moesten sluiten, behoorden de Nederlandse Middelbare Scholen in Medan en Bogor. De Christelijke Middelbare School in Djakarta werd gecombineerd met de Neutrale Middelbare School in de hoofdstad. In Medan, Palembang, Malang en Soerabaja en Djakarta werden de daar bestaande UL-scholen gesloten. In de overige gevallen betrof het Lagere Scholen.

De twee Nederlandse Lagere Scholen in Kemajoran, de satellietstad van Djakarta, werden begin december nog bezocht door 535 leerlingen. Na de Kerstvakantie hebben niet meer dan 130 leerlingen de enige Nederlandse Lagere School, die er nog is overgebleven, bezocht. Men verwacht echter, dat zelfs dit cijfer nog te hoog is geschat, omdat de laatste paar weken vele kinderen Indonesië hebben verlaten.

Ambassadeur de Beus bood Woroshilof aijn geloofsbrieven aan

's-Gravenhage. — Op 27 december jl. ontving de voorzitter van het presidium van de opperste Sovjet van de U.S.S.R., K. J. Woroshilof, in het Kremlin de buitengewoon en gevolmachtigde ambassadeur van Nederland, J. Ch. de Beus, in audiëntie ter overhandiging van zijn geloofsbrieven, aldus meldt de Sovjet-Russische ambassade te Den Haag. De ambassadeur was hierbij vergezeld van de ambassaderaad, T. F. Walk Luckassen, en de derde secretaris van de ambassade, M. Wegelin van Klaerbergen, die door de ambassadeur aan Woroshilof werden voorgesteld.

Bij de overhandiging van de geloofsbrieven waren aanwezig: de plv. minister van buitenlandse zaken van Rusland, W. A. Zorin, de kanselarij-chef van het presidium van de opperste Sovjet van de USSR, N. K. Kozlof en de afdelingschef van het ministerie van Buitenlandse Zaken van de USSR, A. A. Aroetjoenjan, F. F. Molotsikof en W. G. Wysotin.

O.-Duitse docenten naar Westen gevlucht

Berlijn. — Twee Oostduitse docenten zijn naar West-Duitsland gevlucht uit vrees voor waarschijnlijke uitstoting uit de communistische partij, aldus is van autoriteiten die zich belast hebben met vluchtelingen zaken te Berlijn vernomen.

Het zijn dr Gerd Hildebrandt van het instituut voor de bosbouw van de universiteit van Oost-Berlijn en Heinz Heldt, lector van het industriële instituut van de technische hogeschool van Dresden.

Dr Hildebrandt zou in ongenade gevallen zijn, nadat hij hulp verleend had aan studenten, die gezocht werden op beschuldiging van belediging aan Russische soldaten na de Hongaarse opstand. De tweede docent zou zich verzet hebben tegen "De socialistische hervormingen" op de hogeschool van Dresden.

Madrid. — In Madrid is een aantal wijzigingen in de Spaanse diplomatieke dienst bekendgemaakt. De vroegere directeur-generaal voor buitenlandse politiek van het ministerie van buitenlandse zaken De Las Barcenas is benoemd tot ambassadeur in Ottawa. Zijn voorganger daar, prosper de Callejon, is in Oslo benoemd. De ambassadeur in de Noorse hoofdstad. De Aldasoro, gaat naar Pretoria. Voorts is er een nieuwe Ambassadeur benoemd in Asuncion (Paraguay).

OPROEPING

tot het houden van een OPENBARE VERGADERING van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao op ZATERDAG, 11 JANUARI 1958, des voormiddags om 9 uur in de vergaderzaal van de Staten van de Nederlandse Antillen.

AGENDA:

1. Ingekomen stukken.
2. Goedkeuring verslagen Rapporteurs-afdelingen.
3. Goedkeuring geloofsbrieven van de heer J. M. G. Evertsz.
4. Jaarverslag 1956 van de Algemene Rekenkamer.
5. Antwoord Bestuurscollege d.d. 17 december 1957 handelende over magazijn Dienst Openbare Werken.

De Gezaghebber,

M. P. GORSIRA.

In een fles aangespoelde brief brengt verwarring tijdens onderzoek naar oorzaak van „PAMIR"-ramp

Luebeck, West-Duitsland. — Het onderzoek naar de oorzaak van de ramp van het opleidingszeilschip „Pamir" is in volle gang in Luebeck. Tijdens de verhoren die te Luebeck werden afgenomen, werd er een brief voorgelezen, welke dezer dagen voor de Engelse kust in een fles werd aangetroffen.

In de brief, die getekend is door een van de kadetten die zich aan boord van het schip bevonden, wordt de kapitein van de „Pamir", Johann Diebitsch, beschuldigd van niet-berekend zijn voor zijn taak. „Wij moeten ons leven geven voor de stommiteit en de eigengereidheid van deze man", zo zegt de brief verder.

„Wij zullen omkomen door hen van wie men verwacht dat zij ons kunnen ontwikkelen en opleiden".

Eckhart Luhmann, de voorzitter van de marinekrijgsraad verklaarde op de zitting, dat er „zekere twijfels" bestaan over de identiteit van de brief, doch dat men er goed aan deed deze toch te lezen.

De boodschap in de fles was gevonden door een zekere Prescott die hem doorgaf aan de Westduitse ambassade in Londen. De inhoud werd telegrafisch overgemaakt naar Luebeck.

Luhmann zei te betwijfelen of iemand aan boord van het zinkende schip (dat was op 21 september) tijdens de moeilijke uren in stormig weer de tijd zou hebben gehad een dergelijke brief te schrijven.

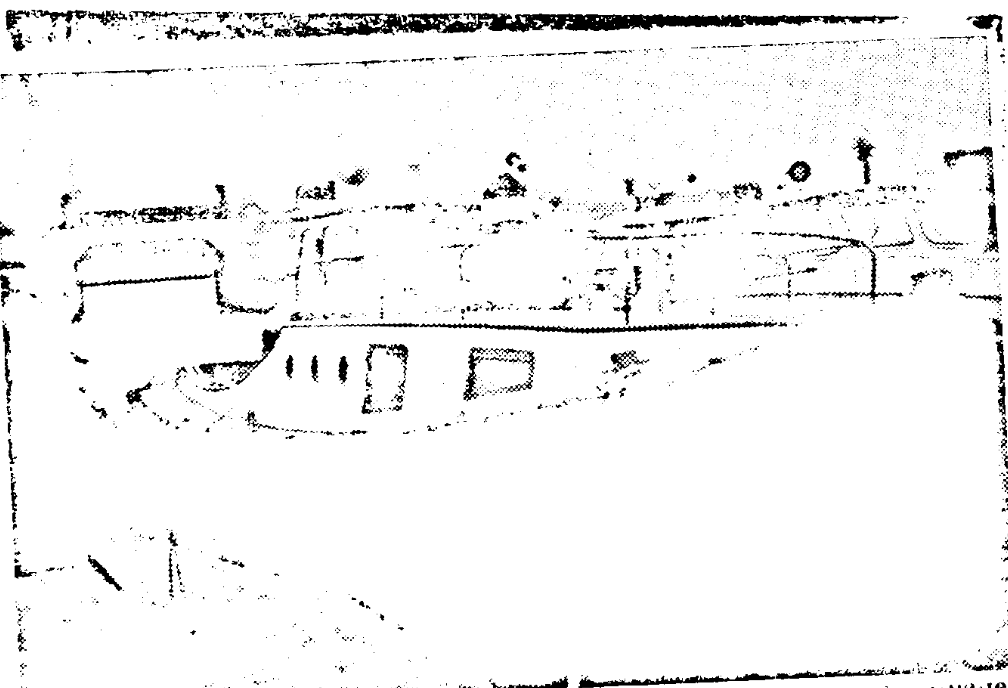
Een deskundige in de maritieme meteorologie, Martin Rodewald voegde hier aan toe, dat het „haast onmogelijk" is, dat de Atlantische stromen de brief van de Azoren, de eilandengroep dicht in de buurt van de ramp, naar de Engelse kust zouden hebben gevoerd.

In de brief staan verder de regels: „We zullen allen verdrinken, met man en muis vergaan, omdat de kapitein de zeilen niet tijdig genoeg heeft doen strijken.

Niemand schijnt er aan te denken hoe wij ons zullen moeten redden. Hoe denken ze de reddingsboten vanachter de lijnen vandaan te halen?"

Kapitein Eggers, die gewoonlijk het bevel over het zeilschip voerde, doch die de noodlottige reis door een ziektegeval niet kon meemaken, zei, dat de brief geschreven moet zijn door iemand die drie jaar geleden op de „Pamir" had gevaren. In die tijd, zo verklaarde hij, werd het strijken van de reddingsboten bemoeilijkt door de lijnen van de zeilen en masten. Doch in de afgelopen drie jaar was de situatie dusdanig veranderd, dat de roeiboten op een soort sleden tewater werden gelaten.

Luhmann heeft verklaard de zes overlevenden van de „Pamir" te ondervragen over de echtheid van de aangespoelde brief.

... overvaren. De sleepboot zonk onmiddellijk, waarbij de vier opvarenden om het leven kwamen. Op de foto: de sleepboot „Roelie" na te zijn gelicht.

Keeper POLINET bezweek

Willemstad. — Wij vernamen, dat keeper Polinet bij de vereniging Sithoc gisteren zijn ontslag heeft ingediend. Reeds enige weken doen geruchten de ronde als zou Polinet door een andere vereniging zijn aangezocht voor de komende competitie. Eindelijk is hij dan voor de vele beloften bezweken. Het bestuur van Sithoc heeft direct na het ontvangen van het ontslagbrief van Polinet deze zijn ontslag toegekend. Een besluit, dat bij andere clubbesturen als voorbeeld mag dienen.

Trainingsplan voor Ned. elftal

Den Haag. — De technische commissie van de K.N.V.B. heeft onder leiding van de heer G. Kruiver en na overleg met Bondscoach Elek Schwartz, een trainingsplan voor het Nederlandse elftal uitgewerkt. In tegenstelling met wat de laatste seizoenen gebruikelijk was zullen de series trainingsbijeenkomsten niet na elke interlandwedstrijd worden onderbroken: de leden van de Nederlandse elftalclub zullen in de periode van begin maart tot eind mei elke week woensdagavond in de Vliert te 's Hertogenbosch bijeenkomen.

Deze voorbereiding zal in eerste instantie gericht zijn op de wedstrijd tussen het Nederlandse team en het officiële Curaçaose elftal, een ontmoeting die waarschijnlijk op 26 maart in het Feyenoord-stadion zal plaatsvinden. Er is een zeer grote kans dat het Nederlandse elftal zaterdag 3 of 4 mei in het Feyenoord stadion tegen Portugal zal uitkomen.

Eerste olie-trein uit Z.-Algerie naar Middellandse Zee vertrokken

Algiers. — De eerste trein met olie uit de velden van Hassi Messaoud in de woestijn van zuid-Algerië, door de nieuwe buisleiding vandaar naar Touggourt getransporteerd, is dezer dagen uit deze plaats in de Sahara naar Philippeville aan de kust van de Middellandse zee vertrokken.

Langs de route van Touggourt naar Philippeville zijn in de gevaarlijke streken ongeveer om de tien kilometer versterkte Franse militaire posten ingericht voor de bewaking. Bovendien patrouilleren verkenningsvliegtuigen en troepen in de bergachtige gebieden.

De buisleiding uit Hassi Messaoud is op oudejaar j.l. geopend. Het duurde een week voordat de 180 kilometer lange leiding vol was.

In het voorjaar zal men beginnen aan de aanleg van een buisleiding rechtstreeks naar de kust van de Middellandse Zee.

Er zijn verder plannen voor het exploiteren van andere olievelden in de Sahara.

Stoffelijk overschot van de heer Van Leer naar Israel overgebracht

Schiphol. — In de Albert Plesman-hangar op Schiphol is gisteren in aanwezigheid van zeer vele prominente figuren uit het zaken- en bedrijfsleven een uitvaartdienst gehouden ter nagedachtenis van de heer Bernard van Leer, oprichter en laatstelijk president-commissaris van Van Leer's vatenfabriek.

Het stoffelijk overschot werd dadelijk na afloop van de plechtigheid in de KLM-machine „Abel Tasman" geplaatst, die midden in de hangar stond opgesteld. Om twaalf uur vertrok het toestel naar Jeruzalem. Enkele familieleden begeleiden de overledene naar Israel.

Rabbijn J. Soetendorp, die als eerste tijdens de plechtigheid in de hangar het woord voerde, prees de heer van Leer, als een eenvoudig mens, die belangstelling toonde voor de moeilijkheden van eenvoudige mensen. De president-directeur van van Leer's vatenfabriek, de heer J. Bouw, schetste de overledene als „een geboren schepper met een groot commercieel en technisch inzicht".

Namens het gemeentebestuur van Amsterdam bracht loco-burgemeester mr. A. de Roos dank voor het vele, dat de heer van Leer voor de hoofdstad heeft gedaan, in het bijzonder voor de jeugd. In dit verband herinnerde spreker aan het Nederlands jeugdorkest, waarvan hij de heer van Leer de eigenlijke schepper noemde. „Zijn daden waren voornamelijk gericht tot hen die in nood verkeerden, zei mr. de Roos. Vervolgens spraken ir. J. Luynes, technisch directeur van de KLM en de consul van Israel te Amsterdam de heer R. G. Ginthon. De laatste sprak met grote waardering over de verdiensten van de heer van Leer voor Israel, in het bijzonder voor de kinderen in dat land. Vervolgens voerden nog het woord vertegenwoordigers van de Britse- en Franse afdelingen van het concern, en de president van de Nederlandse Bank dr. M. W. Holtrop.

De oudste zoon van de overledene de heer W. van Leer dankte voor de belangstelling. Hierna werd de baar naar het vliegtuig gedragen.

VOETBAL-NIEUWS

Amsterdam. — Vertegenwoordigers van Ajax (Amsterdam) en Vasas (Boedapest) zijn in Brussel tot overeenstemming gekomen omtrent datum en plaats van de beide tegenwedstrijden in de kwartfinales van het toernooi om de Europese beker.

De eerste wedstrijd, op 5 februari a.s. wordt gespeeld in het Olympisch Stadion te Amsterdam, aanvang kwart over acht. De returnwedstrijd is op 26 februari in Boedapest.

Kopenhagen. — De voetbalwedstrijd Nederland — Denemarken zal waarschijnlijk op woensdag 15 oktober of op woensdag 12 november worden gespeeld. Dit is althans het voorstel van de Deense Voetbalbond. Nederland heeft geen bezwaar tegen het spelen op woensdagavond. Nederland zal zich verder beraden over het voorstel van Denemarken om op 8 oktober 1958 in Kopenhagen een wedstrijd tussen de jeugdploegen (tot 23 jaar) van Denemarken en Nederland te doen spelen.

Antilliaanse Nabeschouwing op Studenten-tournooi te AMSTERDAM

De doorbraak is gekomen: SURINAME werd verslagen

In de Nederlandse studentenwereld is dit gloednieuwe jaar 1958 feestelijk en sportief ingeluid. Feestelijk vanwege de nieuwjaarsfeesten door Antillianen voor Antillianen georganiseerd in Leiden, Rotterdam, Amsterdam en Nijmegen; sportief omdat van twee tot vier januari het F.S.S.-sportevenement, waaraan gewoonlijk vijf à zes verschillende landen meedoen, plaats vond. Voor de kamp van dit jaar, de zesde, die de Foreign Student Service totnogtoe heeft georganiseerd, stonden schaken, bridgen, tafeltennis, volleyball, basketball en zwemmen op het programma, met Nederland, Indonesië, Suriname, Nederlandse Antillen als deelnemers. Ofschoon de Verenigde Staten zich wel hadden opgegeven en jarenlang geregeld aan dit toernooi deelnemen, bleken zij deze keer niet mee te kunnen doen; deze Hongaarse ploeg kwam in hun plaats.

De ontmoeting begon met een volleyball-wedstrijd tussen Suriname en de Antillen. Onder de Antilliaanse spelers merkten wij weer de bekende gezichten van R. Chocolaad, O. Curiel en enkele anderen, die langzamerhand de klassieke vertegenwoordigers van de Antillen zijn geworden op het gebied van basketball, volleyball en atletiek.

Volleyball is nu eenmaal niet de meest populaire sport van de Antillen en wij supporters verwachtten dan ook niet veel anders dan dat wij door de Surinamers, die veel beter op dit terrein zijn, in het net zouden worden gehakt. Maar nee, hoor, onze jongens toonden goede moed; ja, ze toonden zelfs zoveel van hun goede moed, dat wij met 2—0 van Suriname wonnen. Deze overwinning was een zeer goed omen, want al jarenlang proberen de Antillen op dit sporttournooi tenminste één plaats boven de Surinamers te eindigen, al jarenlang is deze poging steeds mislukt.

Richard Harms, de jongeman, die weken vóór dit toernooi in de weer is geweest om een goede Antilliaanse delegatie bij elkaar te krijgen, liet zich als volgt uit over deze eerste wedstrijd:

„Dit jaar komt de doorbraak, want 1958 is helemaal van de Antillen!"

Een krasse uitspraak, vindt u niet, maar voor wat het sporttoernooi betreft.... Harms heeft het goed aangevoeld!

De kamp zette dus gunstig in, in tegenstelling tot het weer, dat uit de strakke starre luchten van Nederland bijtende kou en vorst voor ons verzamelde. In ieder geval hadden de Hongaren van de kou helemaal geen last; zij ontpopten zich als volhardende sportslieden en versloegen ons zonder veel commentaar; de Indonesiërs volgden het voorbeeld van de Hongaren op en klopten ons ook en tot overmaat van ramp vond Nederland het ook nodig om ons een flinke nederlaag te bezorgen. Maar dat was allemaal volleyball, want terwijl wij buiten nederlaag op nederlaag liepen en sprongen te incasseren, deelden onze schakers met hun scherp denken fikse klappen uit, die eerste dag. De Hongaren o.m. versloegen wij met 4—0, terwijl de mooie partij, die Tino Lemmens ten beste gaf, alleen al zeker meer dan 10 punten waard was. Dezelfde Tino Lemmens met Van de Swaan als partner wist weer alle tegenstanders klein te krijgen.

Maar misschien interesseert het u naast dit alles ook te weten, dat er veel belangstelling was, dat bepaalde Antillianen zich de eerste en ook de daaropvolgende dagen schor schreeuwden met hun Papiamentse aanmoedigingskreten.

Merkwaardig was ook het feit, dat ofschoon de Surinamers en Antillianen elkaar verbeten te lijf gingen, waar het hun privé-verschil betrof (wie nou lager zou komen te staan in het algemeen klassement) werden zij één, zodra een van de twee tegen een derde moest uitkomen.

Zwemmen werd praktisch een Hongaarse en Nederlandse aangelegenheid, met als bijzonderheid, als kluitje-toe, dat het dezelfde vijf Hongaren waren, die steeds in alle takken van de zwemwedstrijden, de basketballwedstrijden en volleyballwedstrijden uitkwamen.... daar neem ik mijn petje voor af, hoor, want we kunnen wel hardop roepen, dat Hongarije het systeem van verplichte sport kent, maar we moeten ook toegeven, dat hun verantwoordelijkheidsgevoel tegenover de sport, die zij beoefenen, veel groter is dan het met Antillianen het geval is.... In de honderd meter borstslag werden zij één, Nederland kwam als tweede uit, Suriname als derde en de Antillen sloten de rij, Indonesië ver achter zich latend. Maar in de 50 meter rugslag werden de Antillen tweede na Nederland, en gaven zij heel beleefd de vierde plaats, die zij bij de 100 meter borstslag hadden ingenomen, aan Suriname; ook in de 100 meter vrije slag veroverden zij de tweede plaats; Indonesië viel uit, Nederland werd één en Hongarije kreeg voor eens de laatste plaats.

Als nummer drie kwamen wij uit de estafette, glimlachend tegen Suriname, dat vierde werd, wuivend naar Indonesië, dat weer uitviel en vol bewondering voor Nederland, dat als eerste de finish haalde.

Bij tafeltennis deelden Nederland, Indonesië en Suriname in deze volgorde de drie eerste plaatsen, terwijl de Antillen nog net iets beter dan Hongarije ervan af kwamen.

De finale had plaats op 4 januari en bracht enkele verrassingen met zich mee, onder meer, dat Nederland het van Suriname wist te winnen in een overigens zeer spannende basketballwedstrijd en dat Suriname toch geen 100 punten haalde in de basketballwedstrijd tegen de Antillen. Dat wij alle vier de schaakpartijen verloren tegen Indonesië, nou dat kunt u een verrassing noemen, als u wilt. Toch hadden we achteraf bekeken misschien tenminste één van die partijen kunnen winnen, dat is, als Tino Lemmens aanwezig was geweest, of als Gilbert Wawoe geen dame had geofferd in plaats van een loper, of als Eldred Maduro niet had gedacht, dat hij zijn tegenstander hád, toen-ie-'m-nog-niet-hád; als Martinus niet in een wonder had geloofd en Van Weel zich niet vergist had.... ziet u als dat alles nou 'ns niét gebeurd was, dan hadden we (mijn hand erop) beslist van Indonesië gewonnen.

Over de belangstelling sprak ik u al, ze was heel groot deze laatste dag, al misten wij het Yankee-element in de uitroepen, omdat de Verenigde Staten er niet waren.

Ik moet zeggen, dat ik dit toernooi heel mooi vond, al hadden wij toch iets beter werk kunnen leveren.... men ontmoette elkaar in een gespannen sfeer, men streed verbeten om de eer van winnaar te zijn, maar men wist toch steeds de studentikoze beleefdheid en sportiviteit ten opzichte van elkaar hoog te houden.

Goed, Nederland werd eerste in het algemeen klassement, Indonesië tweede en de Antillen, mirabile dictu.... zij behaalden de derde plaats. Vierde werd Suriname en Hongarije sloot de rij, maar zeker niet omdat zij de slechtsten waren in dit toernooi, maar omdat zij slechts aan drie onderdelen hadden meegedaan.

Harms had dus toch gelijk, zoals u ziet. De doorbraak is gekomen, Suriname is verslagen. Nu hopen wij natuurlijk allemaal op een nog grotere doorbraak voor het volgende jaar, dat is Nederland een zetje geven èn Indonesië èn de eerste plaats èn zo mogelijk ook de tweede in te nemen.

Dit is niet zo gemakkelijk als het wel klinkt: Wij trainen zelden of nooit met elkaar en de financiën zijn nou niet van dien aard, dat wij vóór het eigenlijke toernooi een selectie-toernooi kunnen houden zoals de andere deelnemers wel doen.

Doch.... ende desespereert niet: De Antilliaanse regering heeft getoond, door ons de financiële hulp te verlenen, die wij nodig hadden om te kunnen deelnemen, dat zij onze poging om de naam van de Antillen in de kring van buitenlandse studenten hoog te houden, een warm hart toedraagt.

Het toernooi, dat tot de grootste sudenikoze manifestaties van Nederland, zo niet van Europa behoort, werd besloten met een feestelijke samenkomst in het Carlton-gebouw in Amsterdam. Het werd hier een algemene verbroedering, het ging er ook veel intiemer toe dan op het basketball-terrein, geloof ik

Frank Martinus

Vatan-partij in Turkije verboden

Istanbul. — De Turkse autoriteiten hebben de Vatan-partij verboden en de leider Nikmet Kivilcim en eenendertig vooraanstaande leden van de partij laten arresteren wegens ondergrondse activiteit en betrekkingen met voormalige geheime aanhangers van de communistische partij.

Kivilcim is na de algemene verkiezingen op 27 oktober eveneens gearresteerd maar later op vrije voeten gesteld.

De Vatan-partij heeft geen enkele afgevaardigde in de Turkse nationale vergadering.